Biblioteca Centr. Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1789 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 29 ianuarie 1955

VOM SEMNA PENTRU PACE, PENTRU VIAȚĂ

PENTRU OAMENII SIMPLI din patria noastră, începerea campaniei de stringere de semnături pe Apelul de la Viena al Biroului Consiliului Mondial al Păcii reprezintă un act de o deosebită însemnătate. Vor trece puține zile și, răspunzînd chemării Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., milioane de semnături se vor așterne sub cuvintele pătrunzătoare, de o claritate de cristal ale Apelului adresat popoarelor lumii.

Poporul nostru care trăiește și muncește pașnic nu poate fi indiferent față de evoluția evenimentelor internaționale. Poporul nostru care realizează o minunată operă constructivă năzuiește puternic spre pace, pentru că pacea îi creează climatul necesar realizării sarcinilor mărețe pe care și le propune. Fiecare zi aduce ceva nou în viața constructorilor socialismului din R.P.R. Minerii de la Secreani au primit în folosință 8 noi blocuri muncitorești. Utemistul Aurel Girbea dobîndește în fiecare zi noi cunoștințe în materie de strungărie, grație ajutorului dat de Eroul Muncii Socialiste, Constantin Vasilache. În comuna Zorleni, în casele a 30 familii de țărani muncitori s-a instalat lumină electrică. În comuna Vetca, din Regiunea Autonomă Maghiară 20 familii de țărani muncitori au constituit prima întovărășire viticolă din regiune. Viața noastră este bogată în fapte de muncă rodnică.

Poporul nostru știe că năzuințele sale sînt identice cu năzuințele oamenilor simpli de pretutindeni. El știe însă în același timp că în occident, un pumn de miliardari și de generali uneltesc împotriva țării noastre și a celorlalte țări din lagărul păcii, cu scopul de a azvîrli popoarele lumii, în cel mai groaznic măcel pe care l-a cunoscut omenirea.

Evoluția situației internaționale arată cu claritate existența a două atitudini fundamental deosebite în problema de o colosală însemnătate pentru popoare — problema utilizării energiei atomice. Secolul nostru este secolul energiei atomice. În acest secol există posibilitatea ca marile realizări ale științei și tehnicii moderne să fie folosite în ajutorul omului, pentru realizarea unei înfloriri nemaicunoscute a vieții celor mulți. Dar puterile occidentale se opun cu încăpățînare eforturilor Uniunii Sovietice menite să ducă la folosirea *numai* în scopuri pașnice a energiei atomice, la interzicerea folosirii armei atomice și la instituirea unui control eficace în această direcție.

Uniunea Sovietică duce cu consecvență o politică constructivă, de utilizare a energiei nucleare pentru viața și bunăstarea omului. Printre ultimele măsuri ale Guvernului Sovietic trebuie amintită hotărîrea de a transmite și altor state experiența științifică și tehnică pe care a acumulat-o în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, precum și hotărîrea de a acorda unor state prietene, printre care și țara noastră, ajutor tehnico-științific și de producție în vederea desfășurării unei largi activități de cercetare în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice.

Prin ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, poporul nostru a obținut posibilitatea de a folosi din plin măreața cucerire a științei pe care o reprezintă energia atomică. După cum s-a arătat în ședința Academiei R.P.R., folosirea pașnică a energiei nucleare deschide perspective atît de vaste, încît ea va aduce în viața de toate zilele a omului, cea mai adîncă revoluție cunoscută pînă acum.

Oamenii de bună credință din R.P.R. urmăresc însă cu atenție politica agresivă a cercurilor conducătoare occidentale.

Cercurile conducătoare americane încearcă să acrediteze ideea că folosirea armei atomice ar fi inevitabilă, că acesta ar fi un lucru deja hotărît și imposibil de împiedicat. Oamenii simpli înțeleg însă că la mijloc nu este vorba decît de o manevră menită să deruteze opinia publică, s-o facă să renunțe la lupta ei pentru interzicerea armei atomice. Dar asemenea manevre sînt sortite unui eșec categoric. Cele 30 de milioane de semnături strînse recent în Japonia pe o petiție cerînd interzicerea armei atomice, ilustrează dorința fierbinte a popoarelor de a împiedica repetarea ororilor de la Hiroșima și Nagasaki.

Poporul nostru, conștient de primejdia pe care o reprezintă folosirea în scopuri războinice a energiei nucleare, își unește glasul său cu cel al tuturor popoarelor lumii, cerînd să se interzică arma atomică, să se distrugă stocurile de arme atomice și să se înceteze imediat producția lor. Politicienii occidentali care se agață de șantajul atomic ca de un mijloc de salvare a falimentarei politici „de pe poziții de forță", trebuie să știe că poporul nostru nu poate fi intimidat prin niciun fel de ieșiri isterice ale imperialiștilor americani. Noi privim cu încredere viitorul, pentru că facem parte din marele lagăr al păcii și socialismului, pentru că ne leagă de Uniunea Sovietică o prietenie de nezdruncinat.

Tineretul iubitor de pace al țării noastre, dornic să-și dăruiască înfloririi patriei toate forțele sale, se pronunță în unanimitate în sprijinul Apelului de la Viena al Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

Începerea campaniei de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena va dovedi încăodată unitatea moral-politică a poporului nostru care se pronunță cu toată energia împotriva renașterii wehrmachtului, pentru împiedicarea unui război atomic. Țara noastră dorește ca omenirea să fie ferită de primejdia unui nou măcel. Poporul romîn dorește fierbinte ca pacea să domnească pe toate continentele, iar oamenii să-și dedice toate energiile lor muncii menită să facă mereu mai îmbelșugat traiul celor mulți.

Poporul nostru va semna Apelul de la Viena convins fiind de eficacitatea acestei arme de luptă împotriva primejdiei de război. După cum sutele de milioane de semnături pe Apelul de la Stockholm au împiedicat pe imperialiștii americani să utilizeze arma atomică în Coreea și Indochina, sutele de milioane de semnături ce se vor aduna pe Apelul de la Viena vor împiedica dezlănțuirea unui război atomic.

Fiecare semnătură așternută pe Apelul de la Viena va însemna o mărturie a hotărîrii de luptă pentru pace a maselor populare din R.P.R. Fiecare semnătură așternută pe Apelul de la Viena va exprima convingerea profundă a poporului nostru că pacea poate fi menținută și consolidată dacă popoarele iau în propriile lor mîini cauza menținerii păcii și o apără pînă la capăt.

Ceferiștii — buni gospodari

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Îndrumați de comuniști, utemiștii și tinerii mecanici din depoul de locomotive C.F.R. Craiova sînt în fruntea întrecerii pentru economisirea de cît mai multe tone de combustibil.

Prin aplicarea metodei Clavdia Baranovskaia „Planul financiar al locomotivei" mecanicii au realizat în cursul anului 1954 economii de combustibil convențional în valoare de 3.232.500 lei. La aceste economii au contribuit din plin și tinerii mecanici de locomotive Fluture Florea, Ciontea Alexandra, Dumitrescu Nicolae, Bîra Ion și alții.

★

Din inițiativa comitetului organizației de bază U.T.M. și sub conducerea organizației de partid, tinerii de la depoul de locomotive au participat acum cîteva zile la strîngerea fierului vechi din incinta depoului.

Organizarea — odată pe lună — a zilei strîngerii fierului vechi a dat rezultate bune.

În prima zi, tinerii au reușit să strîngă peste 8 tone de fier vechi. În această muncă s-au evidențiat în mod deosebit tinerii: Chiriță Gheorghe, Crivăț Victor, Traian Florea, Molea Ion, Ștefan Marin și alții.

In prima decadă a lunii ianuarie

În noul an, muncitorii fabricii de postav „Victoria" din Cisnădie, au pornit bătălia pentru o producție sporită și de bună calitate.

În prima decadă a lunii ianuarie, brigăzile utemiste au înregistrat succese de seamă.

Brigada nr. 4 condusă de utemistul Gheorghe Miastăr și-a îndeplinit planul în proporție de 106 la sută și a realizat peste sarcinile de plan, 23 metri țesături stofă de lînă. Brigada utemistei Ana Mărcuș și-a depășit sarcina de plan cu 48 la sută, iar brigada condusă de utemistul Ion Herman cu 5 la sută.

Planul de producție la filatură a fost realizat în proporție de 101,7 la sută, iar la țesătorie 102,8 la sută.

În această perioadă s-a înregistrat o creștere a calității produselor de 10,96 la sută.

Corespondent
ILIE ANDREI

Unelte agricole și piese de schimb pentru agricultură

Începînd din anul 1953, întreprinderea „Macazul" din Ploești produce, printre altele, unelte agricole și piese de schimb pentru agricultură. Anul trecut, întreprinderea a livrat agriculturii 50.000 piese de schimb și 1000 de greble mecanice. Planul întreprinderii pe acest an prevede producerea a 70.000 piese de schimb pentru mașini agricole, pentru tractoare KD-35 și IAR, pentru discuitoare, mașini de plantat cartofi, precum și fabricarea a peste 1500 de greble mecanice. În primele două decade ale lunii acesteia, s-au confecționat aproape 2000 piese de schimb și 100 de greble mecanice. În întreprindere se lucrează acum la prototipul unei mașini de plantat cartofi pe 4 rînduri, după modelul mașinii sovietice SKG 4.

La producția obișnuită a uzinei „1 Mai" din Ploești s-au adăugat, începînd din anul trecut, și produse destinate mecanizării agriculturii. Muncitorii din această întreprindere vor da în anul 1955 aproape 3000 de prășitori, din care peste 2000 în trimestrul I.

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. R. cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri

În anii regimului democrat-popular, învățămîntul pentru pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice a cunoscut un mare avînt. Astfel, la începutul anului școlar în curs, învățămîntul pentru pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice cuprindea 265 școli profesionale, frecventate de 77.000 elevi și 286 școli medii tehnice cu 80.700 elevi. Mare parte din aceste unități școlare dispun de o bază materială corespunzătoare, de cantități importante de utilaj, aparatură și material didactic. Numai în ultimii 2 ani școlile profesionale și medii tehnice au dat producției și sectorului social-cultural 99.600 muncitori calificați și 37.100 tehnicieni.

Pe lîngă părțile sale pozitive, acest învățămînt are și serioase lipsuri. Astfel, profilul școlilor profesionale și medii tehnice nu asigură pe deplin specializarea absolvenților potrivit cu cerințele economiei naționale, ocrotirii sănătății și dezvoltării culturii poporului. Pregătirea practică a absolvenților din aceste școli lasă mult de dorit; în sistemul actual de școli profesionale și medii tehnice nu sînt valorificate avantajele pe care le oferă instruirea practică la locul de muncă, în procesul de producție din întreprinderi, șantiere de construcții, S.M.T. și gospodării agricole de stat, pentru legarea elevilor de activitatea productivă. De aceea, tinerii absolvenți repartizați în cîmpul muncii se integrează greu în procesul de producție, după o perioadă lungă de acomodare, iar uneori — în deosebi absolvenții școlilor medii tehnice — se îndreaptă spre activități administrative.

Deoarece absolvenții actualelor școli medii tehnice n-au pregătirea practică necesară pentru a îndeplini funcții de maiștri, întreprinderile întîmpină greutăți la încadrarea posturilor de maiștri cu personal calificat, capabil să cuprindă și să îndeplinească cu competență sarcinile pe care producția le pune acestora.

Ministerul Învățămîntului și ministerele care au în subordine școli profesionale și școli medii tehnice nu s-au preocupat temeinic de organizarea, funcționarea și conducerea acestor școli. Datorită planificării birocratice nu s-au stabilit nevoile de cadre (muncitori calificați și maiștri) corespunzător cerințelor diferitelor ramuri ale economiei naționale, ministerele considerînd că vor primi aceste cadre de-a gata; ministerele nu au arătat o grijă de zi cu zi pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt, neglijînd aproape cu totul legarea învățămîntului cu procesul de producție; ele nu au asigurat o bună gospodărire a acestor școli și nu s-au ocupat de educarea temeinică a tinerilor pe care părinții i-au încredințat cu scopul de a face din copiii lor cadre bine calificate.

Ca o urmare a acestor stări de lucruri, tinerii absolvenți au ieșit din aceste școli fără o pregătire practică corespunzătoare funcțiilor pe care trebuiau să le ocupe în producție. Unii din acești absolvenți au îngroșat numărul personalului administrativ din birouri — iar mulți din cei care au fost repartizați la întreprinderi au dat o producție slabă și de calitate inferioară, cu rebuturi, deteriorînd uneori utilajul, făcînd risipă și crescînd nejustificat consumul de materii prime și materiale, mărind astfel prețul de cost.

Datorită acelorași cauze, cîștigurile realizate de absolvenții școlilor profesionale și ai școlilor medii tehnice care au intrat în producție, au fost nesatisfăcătoare, micșorînd totodată productivitatea echipelor din care făceau parte.

Faptul că elevii din școlile profesionale și școlile medii tehnice nu au fost pregătiți în întreprindere și producție și că recrutarea lor nu s-a făcut în primul rînd din localitatea unde se afla întreprinderea, a avut ca urmare pe lîngă slaba lor pregătire profesională, creșterea fluctuației forțelor de muncă și scăderea disciplinei.

Lipsă de preocupare față de pregătirea acestor tineri au avut și organizațiile de partid, U.T.M. și sindicale din întreprinderi, școli, instituții și ministere.

Organizațiile de partid, U.T.M. și sindicale nu s-au preocupat ca acești tineri să capete o temeinică pregătire profesională; au neglijat educarea lor politică, în spiritul dragostei față de munca productivă și calificată, al disciplinei conștiente în școală și în producție, al dragostei față de întreprinderi.

Ministerul Învățămîntului, cît și celelalte ministere, nu s-au preocupat în mod sistematic de pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice, de profilarea școlilor și a cadrelor pe specialități potrivit cu cerințele sectoarelor proprii de activitate și nici de asigurarea unei judicioase folosiri a absolvenților repartizați în producție.

O altă lipsă a sistemului de învățămînt pentru pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice provine din faptul că în cadrul actualei organizări nu pot fi calificați pentru cerințele economiei, sănătății și culturii, absolvenții școlilor de 10 ani care nu intră în învățămîntul superior. Pentru a deveni folositori patriei și societății, acești tineri trebuie calificați ca muncitori pentru meserii care cer un nivel mai înalt de cultură generală sau ca personal tehnic, și orientați spre producție.

Îmbunătățirea învățămîntului pentru pregătirea muncitorilor calificați și a personalului mediu tehnic a devenit o problemă importantă și urgentă.

Pentru rezolvarea ei în lumina experienței din ultimii ani, acest învățămînt trebuie profilat conform stadiului de dezvoltare a economiei noastre naționale, trebuie strîns legat de procesul de producție din întreprinderi și trebuie să cuprindă școli profesionale de ucenici, școli tehnice pentru muncitori calificați și personal tehnic și școli tehnice de maiștri, care să funcționeze pe lîngă marile întreprinderi industriale, agricole, instituții sanitare etc.

Sistemul de școli prevăzute trebuie să asigure pregătirea de muncitori calificați și de maiștri legați de producție, cu temeinice cunoștințe profesionale, capabili să îndeplinească sarcinile de producție puse de partid și guvern.

În acest scop Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne:

Hotărăsc:

1. Învățămîntul pentru pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice necesare economiei naționale, ocrotirii sănătății și dezvoltării culturii poporului va cuprinde următorul sistem de școli:

a) Școli profesionale de ucenici;

b) Școli tehnice pentru muncitori calificați și personal tehnic;

c) Școli tehnice de maiștri.

Aceste școli vor funcționa pe lîngă marile întreprinderi, fabrici, uzine, centre mecanice, S.M.T., G.A.S., ferme experimentale, șantiere de construcție, unități sanitare, precum și pe lîngă ministere, instituții și organizații centrale.

În localitățile cu mai multe întreprinderi mici se vor putea înființa astfel de școli, în care vor învăța elevii proveniți de la aceste întreprinderi.

2. Stabilirea necesităților de muncitori calificați, de maiștri și de alte cadre tehnice, după meserii și specialități, se face de fiecare întreprindere sau instituție în parte, ținînd seama de:

— necesitățile pentru creșterea volumului de producție în conformitate cu planul de stat;

— necesitățile pentru dezvoltarea în perspectivă a întreprinderilor;

— necesitățile curente pentru înlocuirea celor ce ies normal din cîmpul muncii prin pensionare de vîrstă.

Asigurarea și pregătirea acestor cadre este o obligație a conducerii întreprinderilor.

3. Elevii pregătiți la școlile profesionale de ucenici și la școlile tehnice de maiștri, destinați acoperirii nevoilor proprii ale întreprinderilor, nu vor putea fi repartizați sau transferați de către ministerele tutelare la alte întreprinderi, decît în cazuri excepționale și numai cu aprobarea ministrului.

4. La școlile profesionale de ucenici de pe lîngă întreprinderi, pe baza dispozițiunilor ministerului tutelar, vor putea urma învățămîntul și ucenicii proveniți de la alte întreprinderi, care nu au condițiuni pentru organizarea unor asemenea școli.

5. Ministerele, care pentru anumite meserii nu au bază tehnică proprie necesară pregătirii muncitorilor calificați, a maiștrilor și a altor cadre tehnice, vor pregăti aceste cadre la școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și la școlile tehnice de maiștri ale altor ministere, care au asemenea posibilități.

Acești absolvenți vor fi repartizați în producție de către ministerele care i-au trimis la școală.

6. Pentru pregătirea de muncitori calificați și de maiștri necesari întreprinderilor noi, ministerele vor lua măsuri ca aceștia să fie instruiți în școlile ce funcționează pe lîngă marile întreprinderi care au o tehnicitate ridicată.

Aceste cadre se vor pregăti peste nevoile întreprinderilor pe lîngă care funcționează școala.

Determinarea necesarului de cadre, muncitori și maiștri, precum și specificarea meseriilor și specialităților necesare încadrării întreprinderilor noi, se face de ministerele tutelare respective.

7. Pe lîngă întreprinderi sau instituții care au astfel de școli, se pot organiza internate numai pentru cei din alte localități, cît și pentru cei fără părinți sau susținători.

8. De organizarea și funcționarea în bune condițiuni a învățămîntului răspunde direct conducerea întreprinderii sau instituției pe lîngă care funcționează școala.

De buna desfășurare a învățămîntului, de coordonarea, îndrumarea și controlarea activității acestor școli, răspund ministerele, instituțiile și organizațiile centrale tutelare.

9. În scopul asigurării unei instruiri unitare și a aplicării metodelor didactice corespunzătoare, Ministerul Învățămîntului are obligația de a inspecta aceste școli, dînd indicațiuni conducerii școlilor și întreprinderilor; de asemenea, va face recomandări ministerelor tutelare în vederea lichidării lipsurilor constatate.

Ministerul Învățămîntului în colaborare cu ministerele tutelare întocmește manualele didactice necesare elevilor din școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri.

10. În școlile profesionale de ucenici, școli tehnice și școli tehnice de maiștri, procesul de învățămînt se desfășoară potrivit planurilor și programelor de învățămînt elaborate de ministerele, instituțiile și organizațiile centrale, ținînd seama de propunerile făcute de întreprinderile și unitățile pe lîngă care funcționează aceste școli. Aceste programe și planuri de învățămînt vor fi aprobate de Ministerul Învățămîntului.

11. În scopul profilării învățămîntului și precizării meseriilor, ministerele, instituțiile și organizațiile centrale vor întocmi tabele cu specificarea meseriilor pentru muncitori și tabele cu specialitățile pentru maiștri și personal tehnic, indicîndu-se și durata de pregătire.

12. Cursurile se predau de către profesori, iar instruirea practică la locul de muncă se face de către muncitori calificați, maiștri și maiștri instructori, iar în agricultură și de către profesorii de specialitate.

Cadrele didactice pentru obiectele de cultură generală și de specialitate, se recrutează dintre absolvenții învățămîntului superior cu diplomă de stat, precum și dintre inginerii și tehnicienii de specialitate.

Normele de muncă ale personalului didactic și de conducere de la școlile profesionale de ucenici, școli tehnice și școli tehnice de maiștri, vor fi cele în vigoare.

Numirea, transferarea și eliberarea din funcții a cadrelor didactice de la obiectele de cultură generală se fac de către ministerele și celelalte instituții centrale de care depind școlile, conform prevederilor Decretului nr. 313/1954 și a regulamentului privind numirea, transferarea și eliberarea din funcție, a cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu, regulament aprobat prin H.C.M. nr. 1390/1954.

Școli profesionale de ucenici

13. Școlile profesionale de ucenici pregătesc muncitori calificați în meseriile specifice diferitelor ramuri de activitate.

Ele se împart în două grupe:

— Școli profesionale de pe lîngă întreprinderi și instituții;

— Școli profesionale (școlile rezervelor de muncă) ale Ministerului Învățămîntului.

14. Școlile profesionale de ucenici se organizează pe lîngă întreprinderi, trusturi, centre mecanice, S.M.T., G.A.S., sau pe lîngă alte unități economice ori instituții.

15. Pentru pregătirea muncitorilor calificați necesari agriculturii (agricultor, legumicultor, pomicultor, viticultor, pivnicer, crescător de animale, avicultor, apicultor, veterinar, mecanic tractorist etc.) școlile profesionale de pe lîngă S.M.T., G.A.S., centre mecanice, ferme experimentale vor primi ucenici, în primul rînd, dintre copiii țăranilor muncitori din regiunea respectivă.

Instruirea practică a ucenicilor de la aceste școli se va organiza după cerințele producției, corespunzător cu perioada muncilor agricole. Cursurile vor fi organizate în perioada de iarnă, sub îndrumarea personalului didactic permanent al școlii și a cadrelor de specialitate din unitatea respectivă.

16. Școlile profesionale de ucenici ale rezervelor de muncă din sistemul Ministerului Învățămîntului vor fi organizate ca unități de producție pentru satisfacerea unor nevoi locale, în domeniul lucrărilor de instalații, de reparații și de întreținere, cum sînt: instalații de apă, de încălzire, de gaz, de lumină, de forță, instalații sanitare, de ascensoare, radiofonie, precum și pentru producția de utilaj și aparataje necesare laboratoarelor școlilor.

Unele din aceste școli profesionale de ucenici vor putea fi organizate pentru producția de piese de schimb și reparații de utilaj necesare agriculturii, morăritului și altor nevoi locale.

17. Pentru a da elevilor cunoștințele elementare, instruirea practică a ucenicilor în școlile profesionale se va face timp de 1—6 luni în ateliere-școală, după care practica se va continua obligatoriu în procesul de producție al întreprinderilor, la locul de muncă, sau în activitatea instituțiilor pe lîngă care funcționează școala.

18. Rețeaua și profilul școlilor profesionale de ucenici, durata de școlarizare pe meserii și specialități se fixează de către ministere, instituții și organizații centrale, ținînd seama de propunerile întreprinderilor pe lîngă care sînt organizate școlile, după strictele lor nevoi de muncitori calificați și în limita prevederilor stabilite prin hotărîri ale Consiliului de Miniștri.

Durata de ucenicie și școlarizare în școlile profesionale de ucenici este de 2-3 ani, după cerințele meseriei și specialității.

19. Întreprinderile și instituțiile mici, cooperativele meșteșugărești și meseriașii particulari pot angaja ucenici din localitate.

Aceștia vor face pregătirea practică în atelierele acestor unități. Pentru instruirea teoretică, ucenicii vor fi trimiși la una din școlile profesionale din localitate, sau la cursuri speciale organizate de Ministerul Învățămîntului.

În localitățile îndepărtate de școlile profesionale de ucenici și unde nu se pot organiza școli, ucenicii vor învăța meseria în aceste unități la locul de producție. Pentru completarea

(Continuare în pag. 2-a)

Însemnări Casa cîntecului

N-am fost de față cînd au început lucrările pentru construirea clubului muncitoresc de la Comănești. Localnicii spun însă că încă de pe atunci se vorbea că va fi unul dintre cluburile cele mai frumoase din țară. Mîndria comăneștenilor este azi îndreptățită. În fostul zăvoi, zidarii au înălțat zidurile, mozaicarii au turnat mozaicul de culoarea cerului cenușiu de toamnă iar parchetarii au așezat cu pricepere și migală podeaua. Acum, într-unul din cele 800 de locuri ale sălii de spectacole, alături de un tînăr ce se poartă puțin stîngaci cu prietena lui, pot fi văzuți mineri cu o vechime de zeci de ani în subteran, un tehnician, un părinte care și-a adus la teatru întreaga familie sau chiar locuitorii cu diverse profesii ai micului orășel de mineri. Alături de minerii comăneșteni pot fi văzuți aci petroliști de la Zemeș sau Moinești, tăietori de lemne din pădurile regiunii sau chiar muncitori din vreo fabrică din Bacău.

Se află aci săli de lectură, de conferințe, șah și tenis de masă, iar în sala de gimnastică dotată cu tot felul de aparate de gimnastică, de baschet, volei, precum și cu ring de box, copiii harnicilor mineri pătrund tainele disciplinelor sportive spre care se simt atrași.

Cu multă însuflețire responsabilul bibliotecii mi-a vorbit despre cele aproape 11.000 de volume, despre cele 13 biblioteci volante, precum și despre cei mai activi cititori. Clădirea noului club freamătă azi de tinerețe.

Activitatea aici cunoaște două aspecte. Prima, și cea mai săracă în evenimente, — ca să-i spunem așa — este aceea pînă după amiază, cînd se aranjează biblioteca, sălile de repetiții și altele. Cu totul altfel stau însă lucrurile mai tîrziu, către seară.

Am întîlnit aci tineri care mai purtau încă la gît cravata roșie și alții care de curînd o schimbaseră cu carnetul roșu de utemist. Priceperea cu care mînuțele lor alunecau pe clapele sidefate ale acordeonului, pianului sau instrumentelor de suflat, cu greu poate fi redată. Se vede treaba că natura a fost darnică cu cele cîteva zeci de fetițe și cu cei tot atîția băieți din cercul tinerilor instrumentiști. Unde sînteți voi, tineri ai vreunei școli medii de muzică sau chiar voi, tineri ai conservatorului „Ciprian Porumbescu", să vedeți cu cîtă hărnicie și asiduitate, Prodan Gh. și Prodan Ana, cu veșnicii bujori în obraji, copii ai tehnicianului Prodan Ion de la întreprinderea carboniferă Comănești, deprind meșteșugul instrumentelor muzicale? Peste ani poate și tu, tinere cititor, vei asculta în vreo sală de concert trilurile melodioase ale viorii sau acompaniamentul unui pian; vor fi cei doi frați.

Dintr-o cameră alăturată străbat pînă departe sunetele instrumentelor de suflat. Valthornii, trombonii, și tobele fac să te simți în această clădire asemenea ca la o mare defilare și să crezi că acei care le mînuiesc sînt instrumentiști de cînd îi lumea. Iliescu Ion, Bontaș Dumitru, Străchinaru Dumitru și alți tineri ca și ei, cu partiturile pe trepiede, repetă — pentru nu știu a cîta oară — un pasaj din „Marșul Armatei Roșii" de Alexandrov.

L-am întîlnit aci pe Nistor Petre, elev al școlii profesionale miniere. Era supărat deoarece, cu degetele-i obișnuite numai cu ciocanul și lampa de abataj, îi era greu să se deprindă a mînui clapele clarinetului. La început mai lentă, iar apoi căzînd ca apa într-o cascadă, melodia se revarsă din instrument. Încă un portativ, apoi altul și ultimul acord din „Marșul minerilor" îi dă lui Nistor satisfacția executării partiturii așa cum fusese ea transcrisă de Ion Precup — responsabilul tinerilor instrumentiști.

Tot în acest club — mîndria orășelului de mineri — am admirat în interpretarea unui grup de tineri mineri o suită de dansuri populare moldovenești. Acordeonistul — căci el predomina întreaga orchestră — din cînd în cînd făcea excepție de la regula generală. Melodia jocului, lentă, moldovenească, uneori o schimba cu frînturi dintr-o îndrăcită sîrbă oltenească.

Orele petrecute în jurul tinerilor artiști îți rămîn mult timp în memorie. Îți este greu să uiți pe Ifrim Dorinel, sau pe micuța Prodan Ana, care încă nu ajunge tocmai bine să urmărească solfegiile din caietul de pe pupitru. Cu toate acestea ei sînt numai cîțiva din harnicii instrumentiști ai clubului minier de la Comănești.

Au trecut atîtea zile de atunci. Și acum minerii vorbesc de piesele prezentate pe scena acestui club. Asemenea piese ca: „Intrigă și iubire" de Schiller, „Nu vreau să mă însor", „Om în loc", sînt piese pe care minerii de la Comănești le-au aplaudat cu entuziasm, piese pe care ei nu le vor uita.

Dacă drumețești cumva pe aceste meleaguri, cititorule, abate-te numai pentru cîteva clipe pe la acest locaș de cultură.

I. NEACȘU

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al P. M. R. şi a Consiliului de Miniştri al R. P. R. cu privire la organizarea şcolilor profesionale de ucenici, a şcolilor tehnice şi a şcolilor tehnice de maiştri

(Urmare din pag. 1-a)

cunoştinţelor de cultură generală şi de specialitate, se vor organiza în aceste unităţi cursuri de către ingineri şi maiştri, iar elevii vor da examenele la şcoala profesională cea mai apropiată, conform normativelor stabilite de Ministerul Învăţămîntului.

20. Numărul orelor de curs pentru pregătirea teoretică a ucenicilor nu va putea depăşi jumătate din totalul orelor de activitate, stabilite prin planul de învăţămînt.

21. În şcolile profesionale de ucenici, se primesc absolvenţi ai şcolilor de 7 ani în vîrstă de 14—16 ani, în ordinea rezultatelor obţinute la examenul de admitere şi în limita sarcinilor de şcolarizare.

Prin regulamentele de organizare şi funcţionare a acestor şcoli, limita superioară de vîrstă poate fi majorată pentru unele meserii la care se cer condiţii fizice deosebite.

Admiterea în şcolile profesionale este condiţionată de rezultatul vizitei medicale a candidaţilor.

22. La înscrierea în şcoală, elevii urmează să încheie, prin părinţii sau susţinătorii lor, contracte prin care se obligă să respecte îndatoririle şcolare, iar după absolvire, să lucreze minimum 3 ani în întreprinderile sau instituţiile în care se pregătesc, sau la locul de muncă unde vor fi repartizaţi.

23. După terminarea anilor de ucenicie, ucenicul va da o probă practică în faţa unei comisii de examinare, primind certificatul de muncitor calificat. După această probă, dă examenul de absolvire a şcolii profesionale şi primeşte diploma de absolvire a acestei şcoli.

Acel care nu reuşeşte la acest din urmă examen, după ce a obţinut certificatul de muncitor calificat, are dreptul de a repeta examenul de absolvire a şcolii.

Încadrarea în producţie a acestora se va face de către comisia de încadrare tarifară a întreprinderii sau a instituţiei la care sînt repartizaţi absolvenţii. Acei care nu au obţinut şi diploma de absolvire a şcolii, vor fi încadraţi într-o categorie de salarizare inferioară faţă de cei care au absolvit şi şcoala.

24. Pentru cointeresarea muncitorilor calificaţi şi a şefilor de echipă în buna pregătire profesională a ucenicilor, aceştia vor primi avantaje materiale care se vor stabili prin regulamente ,de către ministere, instituţii şi organizaţii centrale, împreună cu Ministerul Finanţelor.

25. În şcolile organizate pe lîngă întreprinderi şi instituţii, conducătorii acestora, răspund de întreaga activitate a şcolii, ca de oricare din sectoarele de sub conducerea lor. În această acţiune, ei sînt ajutaţi de directorii şcolilor.

În şcolile aflate sub directa conducere a ministerelor, instituţiilor şi organizaţiilor centrale, ca şi în şcolile profesionale ale Ministerului Învăţămîntului, directorul şcolii răspunde de întregul proces instructiv-educativ şi de toată activitatea administrativ-gospodărească a şcolii.

26. Întregul colectiv al întreprinderii, muncitorii calificaţi, maiştrii, inginerii, conducerea întreprinderii, organizaţia de partid, U.T.M. şi sindicală trebuie să poarte o grijă părintească ucenicilor, să-i înconjoare cu toată dragostea pentru a face din ei muncitori bine calificaţi în meserie şi cetăţeni patrioţi, devotaţi cauzei construirii socialismului.

Şcoli tehnice

27. Şcolile tehnice se organizează pe lîngă întreprinderi, instituţii, organizaţii centrale şi ministere.

Reţeaua şi profilul acestor şcoli, sarcinile şi durata lor de şcolarizare se stabilesc prin hotărîri ale Consiliului de Miniştri.

Durata de şcolarizare în şcolile tehnice este de 1—2 ani, după cerinţele meseriei sau specialităţii.

28. În şcolile tehnice se primesc absolvenţi ai şcolilor medii de 10 ani, pentru a deveni muncitori calificaţi în meserii care cer un nivel mai înalt de cultură generală, precum şi personal tehnic ca normator, topograf, desenator tehnic etc.

29. Primirea în şcoli tehnice se va face fără examen de admitere, în urma unei vizite medicale şi în limita sarcinilor de şcolarizare.

30. Absolvenţii şcolilor tehnice sînt obligaţi să lucreze la locul de muncă unde vor fi repartizaţi, cel puţin 3 ani după absolvirea şcolii, pe bază de angajament semnat la admiterea în şcoală.

31. Muncitorii calificaţi, absolvenţi ai şcolilor tehnice care după o practică efectivă în producţie de cel puţin 2 ani îşi însuşesc temeinice cunoştinţe tehnice corespunzătoare unui ajutor de maistru, pot fi numiţi ajutori de maiştri.

După un stagiu de 1—2 ani ca ajutor de maistru se pot prezenta la examen, pentru a obţine diploma de maistru, fără a mai urma cursurile şcolii tehnice de maiştri.

32. Pentru cerinţele de cadre de specialitate ale unor ramuri de activitate economică şi social-culturală, ministerele, instituţiile şi organizaţiile centrale pot organiza şcoli în care vor fi primiţi absolvenţi ai şcolilor de 7 ani.

Aceste şcoli vor purta denumirea profilului cadrelor pe care le formează, iar durata studiilor la cursurile de zi este de 2—4 ani.

Ministerul Culturii va putea organiza şcoli speciale de artă în care vor putea fi primiţi elevi începînd de la etatea de 7 ani.

Şcoli tehnice de maiştri

33. Şcolile tehnice de maiştri se organizează pentru pregătirea de maiştri necesari producţiei.

Aceste şcoli se vor organiza, în primul rînd în centre industriale şi agricole puternice, unde există o bază tehnică dezvoltată, în vederea obţinerii unei pregătiri temeinice a maiştrilor, în condiţii cît mai economice.

Absolvenţii şcolilor tehnice de maiştri trebuie să obţină o înaltă calificare, încît să poată deveni principalul ajutor al inginerilor, în organizarea cît mai bună a procesului de producţie.

34. Recrutarea elevilor se va face, în primul rînd, din marile întreprinderi cu nivel tehnic ridicat, dintre muncitorii cei mai calificaţi, absolvenţi ai şcolilor profesionale, sau cu studii echivalente — conform instrucţiunilor ce se vor da în comun de către Ministerul Învăţămîntului cu ministerele şi instituţiile interesate — cu o practică în meserie de 2—3 ani fără a fi depăşit vîrsta de 35 de ani şi care au dovedit în activitatea lor că posedă calităţi de buni organizatori, pentru a deveni cadre de conducere în producţie (maiştri).

Pentru agricultură, recrutarea elevilor se va face în primul rînd din unităţile agricole ale regiunii unde se află şcoala.

Cei admişi în şcolile tehnice de maiştri, pe toată durata învăţămîntului, vor fi încadraţi în întreprinderile pe lîngă care funcţionează şcoala sau în întreprinderile de unde provin, în calitate de ajutor de maiştri, participînd în mod nemijlocit alături de maiştri din întreprinderi la organizarea şi conducerea producţiei.

Admiterea se face pe baza recomandării întreprinderii sau instituţiei de unde provin elevii, în ordinea rezultatelor obţinute la examenul de admitere şi în limita locurilor disponibile.

Dintre absolvenţii fiecărei şcoli profesionale, primii clasificaţi la învăţămîntul teoretic şi practic, atît la examenul de absolvire, cît şi în tot timpul şcolii, vor fi primiţi în primele locuri în şcolile de maiştri, fără examen de admitere.

Pentru a cunoaşte procesul de producţie şi a-şi însuşi deprinderea de conducere, elevii vor lucra jumătate din timpul de şcolarizare în ateliere sau producţie agricolă, iar în restul timpului, vor primi pregătirea teoretică la şcoală.

35. În agricultură, şcolile tehnice de maiştri se vor organiza de către minister în centrele în jurul cărora există o puternică bază de producţie agricolă, zootehnică, legumicolă, viticolă etc.

Elevii vor face cursurile la aceste şcoli, iar practica o vor face în perioadele de munci agricole împreună cu profesorii lor la S.M.T.-uri, G.A.S.-uri, G.A.C.-uri şi alte unităţi agricole.

Absolvenţii acestor şcoli vor fi încadraţi în producţie în următoarele funcţiuni: maistru de culturi, maistru mecanizator, maistru zootehnician, maistru veterinar, maistru pomicultor, maistru viticultor, maistru legumicultor, maistru silvicultor, maistru hidroameliorator, maistru avicultor, maistru apicultor, maistru sericicultor, maistru agricultor şi altele.

36. Reţeaua şi profilul şcolilor tehnice de maiştri, sarcinile şi durata de şcolarizare pe specialităţi, se fixează de ministerele după strictele lor nevoi de maiştri şi în limita prevederilor stabilite prin hotărîri ale Consiliului de Miniştri.

Durata de şcolarizare în şcolile tehnice de maiştri, este de 2—3 ani, după cerinţele meseriei şi specialităţii.

37. Absolvenţii şcolilor tehnice de maiştri, precum şi maiştrii proveniţi din absolvenţii şcolilor tehnice vor putea fi admişi în învăţămîntul superior în condiţiunile ce se vor stabili de către Consiliul de Miniştri.

38. În viitor vor putea purta titlul de maistru şi vor putea fi încadraţi în funcţia de maistru, beneficiind de toate drepturile ce se vor acorda acestora, numai absolvenţii şcolilor tehnice de maiştri, precum şi cei asimilaţi lor în condiţiunile prezentei hotărîri.

Dispoziţii tranzitorii şi finale

39. Actualele şcoli profesionale şi şcoli medii tehnice vor fi reorganizate şi repartizate potrivit prevederilor acestei hotărîri.

40. Elevii de la şcolile profesionale, devenite de întreprinderi, precum şi elevii celorlalte şcoli profesionale îşi vor continua pregătirea practică pînă la terminarea şcolii, în procesul de producţie, în ateliere-şcoală, pe terenuri experimentale, în instituţii şi unităţi de producţie, conform prevederilor prezentei hotărîri.

41. Elevii din anul IV al actualelor şcoli medii tehnice îşi vor continua învăţătura ,pînă la absolvire, după sistemul existent înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărîri.

Aceştia, precum şi absolvenţii şcolilor medii tehnice din anii trecuţi, care, după o practică efectivă în producţie de cel puţin 2 ani, îşi însuşesc temeinice cunoştinţe corespunzătoare unui ajutor de maistru, pot fi numiţi ajutori de maistru.

Încadraţi fiind în această funcţiune, ei îşi continuă pregătirea practică de organizare şi conducere a producţiei, timp de 1—2 ani, după care se vor putea prezenta la examenul de maistru.

42. În limita locurilor disponibile şi în ordinea rezultatelor obţinute la învăţătură, elevii anului I ai actualelor şcoli medii tehnice vor fi primiţi în şcolile profesionale de ucenici în anul I ; cei din anul II, vor intra în anul II al şcolii profesionale şi în anul I de ucenicie ; iar cei din anul III vor intra în anul III al şcolii profesionale şi în anul II de ucenicie.

După terminarea şcolii profesionale, aceştia vor lua diploma de absolvire, iar după terminarea stagiului de ucenicie vor da examenul practic pentru a lua certificatul de muncitor calificat.

43. Pentru asigurarea nevoilor de cadre ale agriculturii, elevii anului IV din actualele şcoli medii tehnice agricole vor fi repartizaţi pe data de 1 martie 1955 în producţie, ca lucrători calificaţi sau ca şefi de echipă timp de 1 an de zile, după care vor putea fi încadraţi ca ajutor de maiştri.

După un stagiu de un an de zile în această funcţie, se vor putea prezenta la examenul de maistru.

Elevii anului III, la 1 aprilie 1955, vor fi de asemenea repartizaţi în producţie, pentru practică, pînă la 1 noiembrie 1955, data după care vor putea fi făcuţi şefi de echipă, în care funcţie vor lucra pînă la 1 noiembrie 1956.

Începînd cu această dată, cei care au căpătat temeinice cunoştinţe practice vor putea fi avansaţi ca ajutori de maiştri, putînd fi primiţi totodată direct în anul II al şcolii de maiştri.

Elevii anului II trec pe data de 1 mai 1955 în producţie, pentru practică, pînă la data de 1 noiembrie 1955, după care îşi vor continua cursurile teoretice şi practice, timp de 1 an de zile, în anul III al noilor şcoli profesionale.

La absolvirea şcolii (1 noiembrie 1956) vor fi repartizaţi în producţie ca muncitori calificaţi sau ca şefi de echipă.

După o practică de 1 an de zile în această funcţie, vor putea fi numiţi ca ajutori de maiştri şi se vor putea prezenta la şcoala de maiştri, în anul I, care va dura pînă la data de 1 martie 1959.

Elevii anului I ai actualelor şcoli medii tehnice agricole vor continua cursurile pînă la 1 mai 1955 în cadrul actualelor şcoli, după care vor fi trimişi la practică.

La deschiderea cursurilor, în toamna anului 1955, vor fi primiţi în anul II al şcolii profesionale agricole.

După absolvirea şcolii, vor fi repartizaţi în producţie, unde vor lucra şi se vor putea prezenta la şcoala de maiştri, în aceleaşi condiţiuni ca şi elevii anului II.

44. Actualii maiştri din întreprinderile productive, care au o înaltă pregătire tehnică şi practică îndelungată de conducere în producţie, cu studii echivalente celor prevăzute în prezenta hotărîre pentru maiştri, vor beneficia de prevederile art. 37-38.

45. Actualii maiştri care nu au studii echivalente celor prevăzute în prezenta hotărîre pentru maiştri, dar au o practică şi experienţă de conducere în producţie de minimum 10 ani, la data prezentei hotărîri se vor bucura de asemenea de prevederile art. 38.

46. Stabilirea celor care se încadrează în art. 44 şi art. 45, se va face de către o comisie formată din delegaţii ministerelor tutelare, directorul şi inginerul şef al întreprinderii, preşedintele comitetului de întreprindere şi secretarul organizaţiei de partid al întreprinderii respective.

47. Acei care ocupă în prezent funcţia de maistru, dar nu au studiile şi pregătirea practică corespunzătoare, vor putea fi menţinuţi în această funcţiune, cu condiţia ca să-şi completeze pregătirea prin cursurile serale sau fără frecvenţă, urmînd să se prezinte în termen de maximum 2—3 ani la examenul de absolvire al şcolii de maiştrii care se va ţine în condiţiile prezentei Hotărîri.

În acest scop conducerile întreprinderilor vor organiza cursuri serale şi vor da tot sprijinul pentru însuşirea cunoştinţelor necesare.

După trecerea examenului şi obţinerea diplomei de maistru, aceştia vor beneficia de prevederile articolelor 37 şi 38.

48. Veniturile şi cheltuielile şcolilor profesionale, ale şcolilor tehnice şi ale şcolilor tehnice de maiştri, precum şi drepturile elevilor acestor şcoli se stabilesc prin hotărîri ale Consiliului de Miniştri.

49. Ministerele şi celelalte instituţii centrale vor trece treptat la luarea măsurilor organizatorice, astfel ca dispoziţiile prezentei hotărîri, să poată fi în întregime aplicate pînă la finele anului şcolar 1954—1955.

Pînă la această dată, elevii urmează a fi repartizaţi la noile şcoli sau locuri de producţie, potrivit cu cele prevăzute în dispoziţiile acestei hotărîri.

50. Ministerele şi celelalte organizaţii centrale vor elabora, pînă la 31 martie 1955, regulamente de organizare şi funcţionare pentru şcolile din sistemul lor şi le vor supune spre aprobare Consiliului de Miniştri.

51. Şcolile profesionale de ucenici, şcolile tehnice şi şcolile tehnice de maiştri, organizate prin prezenta hotărîre, au ştampilă proprie cu stema Republicii Populare Romîne.

Ministerele, conducerile întreprinderilor, instituţiilor şi organizaţiilor, cărora, prin prezenta hotărîre, li se încredinţează sarcina de a avea şcoli profesionale de ucenici, şcoli tehnice şi şcoli tehnice de maiştri, învăţînd din lipsurile constatate, trebuie să aibă o grijă deosebită faţă de pregătirea şi educarea tinerilor din şcolile de care răspund.

Prin ridicarea calităţii învăţămîntului, legarea lui nemijlocită de producţie şi întărirea disciplinei, ministerele, întreprinderile şi instituţiile îşi vor asigura viitoarele cadre calificate, necesare unităţilor pe care le conduc, condiţie de bază pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce le revin.

Organizaţiile de partid din întreprinderi, ministere, instituţii şi organizaţii, sînt datoare să acorde o grijă deosebită pentru întărirea răspunderii profesorilor, mărirea exigenţei faţă de metodele lor de predare şi faţă de felul în care învaţă elevii, asigurarea stabilităţii cadrelor didactice şi creşterea autorităţii lor în rîndurile elevilor, pentru educarea politico-cetăţenească a tinerilor, astfel ca ei să devină muncitori calificaţi, maiştri cu un înalt nivel de cunoştinţe, cetăţeni vrednici ai patriei noastre.

Comitetele regionale şi raionale de partid trebuie să îndrume organizaţiile de partid şi de stat regionale, raionale, de instituţii şi întreprinderi, şi să controleze permanent felul în care ele îşi îndeplinesc sarcinile ce decurg din prezenta hotărîre.

Organizaţiile de partid, de tineret şi sindicatele trebuie să acorde o grijă permanentă educării patriotice a tinerilor, dezvoltînd în rîndurile lor dragostea pentru munca productivă şi pentru întreprinderea lor, interesul pentru o calificare temeinică, atitudinea disciplinată faţă de regulile stabilite în întreprindere, respect şi dragoste faţă de profesorii lor, muncitorii, maiştrii şi inginerii care îi ajută să înveţe meseria.

Ele trebuie să aibă grijă de purtarea tinerilor în timpul muncii, de protecţia muncii şi apărarea sănătăţii lor, de condiţiile de viaţă şi de o cît mai bună folosire a timpului lor liber.

Organele şi organizaţiile de partid, de tineret şi sindicale au datoria să se ocupe permanent de creşterea şi educarea viitoarelor cadre necesare dezvoltării industriei, agriculturii şi culturii, să ajute pe tineri să capete bogate cunoştinţe, pe care să fie în stare să le pună în practica de zi cu zi a construirii socialismului în Republica Populară Romînă.

Preşedintele Consiliului de Miniştri
al Republicii Populare Romîne
GH. GHEORGHIU-DEJ

Prim-secretar al Comitetului Central
al Partidului Muncitoresc Romîn
GH. APOSTOL

SEMNĂM APELUL — PENTRU PACE, ÎMPOTRIVA RĂZBOIULUI ATOMIC

Poporul romîn salută cu căldură hotărîrile sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii de la Viena, care corespund întru totul năzuinţelor lui spre pace.

Oamenii muncii din patria noastră sînt indignaţi şi condamnă cu hotărîre manevrele cercurilor imperialiste, care urmărind cu orice preţ ratificarea şi aplicarea acordurilor de la Londra şi Paris — tind spre remilitarizarea Germaniei occidentale, spre pregătirea şi dezlănţuirea unui război atomic.

Infierînd acţiunile criminale ale acelora care urmăresc remilitarizarea Germaniei occidentale şi legalizarea războiului atomic, numeroşi oameni ai muncii din întreaga ţară îşi exprimă indignarea lor faţă de aceste planuri odioase, hotărîrea de a lupta neobosit pentru cauza păcii, a întăririi forţei patriei, hotărîrea de a sprijini din toată inima chemarea Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., de a semna Apelul adresat popoarelor lumii.

Pacea trebuie să triumfe

Cîte visuri minunate nu-şi făureşte un tînăr la 23 de ani! Aceste visuri au devenit mai îndrăzneţe, mai curajoase în urma hotărîrii guvernului sovietic de a ajuta ţara noastră din punct de vedere tehnico-ştiinţific şi de producţie pentru folosirea energiei nucleare în scopuri paşnice

Pornesc cu gîndul în viitor şi întîlnesc adevărate minuni săvîrşite de geniul uman. Parcă văd savanţii romîni în laboratoare spaţioase, medici care folosesc această descoperire pentru viaţa oamenilor. În cele mai îndepărtate colţuri ale ţării pătrunde lumina furnizată de mari centrale electrice alimentate cu energie nucleară.

Uneori, ca orice tînăr care visează, dînd frîu liber gîndurilor, văd locomotivele — la care lucrez astăzi şi care consumă sute de kilograme de combustibil — făcînd ocolul pămîntului datorită unei mici cantităţi de combustibil nuclear.

Viaţa noastră paşnică este însă ameninţată. Cercurile imperialiste din Apus vor să folosească energia nucleară în scopul distrugerilor, al războiului. Această primejdie trebuie înlăturată.

Războiul atomic înseamnă imense distrugeri şi pierderi omeneşti. Noi vrem să trăim, să construim noi fabrici şi case de cultură pentru cei ce muncesc, pentru înflorirea scumpei noastre patrii. Sînt decis ca alături de toţi oamenii cinstiţi din patria noastră să lupt din toate puterile pentru viaţa noastră nouă, să-mi închin toate forţele înfloririi şi întăririi puterii sale. Mi-e dragă viaţa noastră nouă şi vreau să-mi îndeplinesc visurile ce mi le-am făurit.

Pentru viaţă, pentru fericirea patriei, semnez cu hotărîre Apelul către popoarele lumii împotriva dezlănţuirii unui război atomic.

PANA TUDOR
lăcătuş la Depoul C.F.R.-„Chivu Stoică"

Ne gîndim la viitorul omenirii

Din nou pacea lumii este ameninţată. Abia s-au ridicat din ruine oraşele şi satele distruse de ultimul război şi iată că cercurile imperialiste se grăbesc să pună la cale un nou măcel.

În Germania occidentală se nasc noi divizii care vor să tulbure liniştea popoarelor din Europa, din întreaga lume. Cercurile imperialiste vor să folosească uriaşa descoperire a secolului nostru, energia atomică, împotriva oamenilor, împotriva vieţii.

Cîtă deosebire între planurile agresive ale imperialiştilor şi gîndurile paşnice, constructive ale Uniunii Sovietice care pe lîngă faptul că a şi început să folosească energia atomică în slujba progresului, acordă ajutor în acest sens şi altor ţări.

Mă alătur cu hotărîre, din toată inima, Apelului Consiliului Mondial al Păcii, prin care este condamnat guvernul care va folosi pentru prima dată armele atomice.

Ca actor, căruia îi este dragă viaţa noastră nouă, îmi pun semnătura mea alături de a tuturor oamenilor cinstiţi din patria noastră.

MIHAILESCU STELIAN
actor, Teatrul Muncitoresc C.F.R.

Glasul nostru să fie auzit!

În zilele noastre în care oamenii muncii de pretutindeni luptă pentru o viaţă omenească, pentru un trai mai bun, aţîţătorii la război agită arma atomică propovăduind un nou război mondial.

Împotriva acestui mănunchi de criminali se ridică milioane de oameni cinstiţi din întreaga lume. Lagărul păcii, cu uriaşele sale forţe şi resurse umane, poate oricînd să dea riposta înfierbîntaţilor amatori de războaie atomice. De glasurile oamenilor muncii, care în aceste zile au devenit mai puternice, imperialiştii americani trebuie să ţie seamă. Va fi condamnat de către popoarele lumii acel guvern care va folosi armele atomice împotriva umanităţii, împotriva progresului.

Noi vrem să construim în pace, vrem ca energia nucleară să slujească celor mulţi în interesul fericirii şi al progresului. Iată de ce ne alăturăm Apelului de la Viena.

Ca jurist, mă alătur întru totul partizanilor păcii din lumea întreagă şi semnez cu hotărîre Apelul Păcii.

HOLT SALOMEIA
judecător
Tribunalul Regional Bucureşti

NU! războiului atomic

Sînt o tînără studentă a Facultăţii de agricultură din Bucureşti. Ca tînără în primul rînd şi ca studentă, sînt îngrijorată de pericolul unui nou război.

Mi-e dragă viaţa noastră nouă, pe care vreau s-o trăiesc din plin. Vreau să învăţ cît mai mult, să devin un cadru de nădejde pentru agricultura noastră. Dar pentru aceasta, pentru siguranţa de a munci şi construi am nevoie de pace.

Pentru ea, pentru pacea zilelor noastre, voi lupta şi eu alături de milioanele de partizani ai păcii. Urgia unui nou război nu trebuie să curme munca noastră paşnică, constructivă De aceea semnez cu hotărîre Apelul Consiliului Mondial al Păcii de la Viena şi condamn cu hotărîre cercurile imperialiste care propovăduiesc şi pregătesc un război atomic.

LAZAR MARIA
studentă anul II
Institutul Agronomic „N. Bălcescu"

Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii în dezbaterea oamenilor de ştiinţă, literatură şi artă din Cluj

În sala de festivităţi a Universităţii „Bolyai" din Cluj a avut loc de curînd o adunare a oamenilor de ştiinţă, literatură şi artă, organizată de Comitetul regional de luptă pentru pace. Adunarea a fost consacrată dezbaterii Apelului către popoarele lumii lansat de Consiliul Mondial al Păcii.

Deschizînd adunarea prof. dr. A. Moga, rectorul Institutului medico-farmaceutic, a arătat că oamenii de ştiinţă şi cultură din ţara noastră înfierează cu mînie uneltirile cercurilor agresive nord-atlantice care vor să folosească energia atomică ca armă ucigătoare în războiul pe care îl pregătesc.

A vorbit apoi prof. univ. Victor Marian, fizician, care după ce a subliniat eforturile depuse de Uniunea Sovietică pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, şi-a arătat convingerea că popoarele iubitoare de pace vor şti să zădărnicească planurile aţîţătorilor la războiul atomic.

Prof. univ. Iuliu Haţiegan, medic emerit al R.P.R., a spus printre altele: „Pacea trebuie să devină ţelul principal al activităţii tuturor oamenilor de ştiinţă cinstiţi. Pacea poate fi asigurată numai de pe poziţiile înţelegerii reciproce. Armele atomice nu pot fi un mijloc de realizare a păcii".

Această măreaţă descoperire omenească, energia atomică — a spus prof. univ. Ion Cădariu, de la Facultatea de chimie a Universităţii „Victor Babeş" — nu trebuie să fie folosită spre a împinge omenirea într-un război atomic.

Au mai luat cuvîntul ing. Wilhelm Rohony, profesor la Institutul politehnic, prof. univ. Emil Pop de la Facultatea de ştiinţe naturale a Universităţii „Victor Babeş", scriitorii Aurel Rău şi Koos Karoly, precum şi artistul Herman Vasile, care au arătat cît de mult preţuiesc pacea oamenii de ştiinţă, de artă şi literatură.

A fost aprobată apoi, prin vii aplauze, o moţiune adresată Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., în care se spune printre altele: „În numele vieţii şi fericirii popoarelor, alături de întregul popor muncitor din ţara noastră, vom semna Apelul către popoarele lumii lansat de Consiliul Mondial al Păcii, pentru interzicerea armei atomice, pentru împiedicarea războiului atomic pregătit de imperialişti".

Pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice

Adunarea oamenilor de ştiinţă din Iaşi

În cadrul unei adunări, organizată de filiala din Iaşi a Academiei R.P.R. în aula „Mihail Eminescu" a Universităţii „Al. I. Cuza", oamenii de ştiinţă din acest oraş au salutat ajutorul tehnico-ştiinţific şi de producţie oferit de guvernul Uniunii Sovietice ţării noastre, în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Totodată ei şi-au manifestat calda lor adeziune la Apelul către popoarele lumii lansat de Consiliul Mondial al Păcii.

Adunarea a fost deschisă de prof. univ. M. Haimovici, secretarul filialei din Iaşi a Academiei R.P.R.

A luat cuvîntul prof. univ. Teofil Vescan, directorul Institutului de fizică al filialei din Iaşi a Academiei R.P.R.

Subliniind marea importanţă pe care o prezintă ajutorul dat ţării noastre de către Uniunea Sovietică în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare şi folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, vorbitorul a scos în evidenţă şi posibilităţile pe care le au institutele ştiinţifice din Iaşi pentru dezvoltarea acestor cercetări.

Au mai luat cuvîntul prof. univ. Mircea Savul, prof. univ. Nicolae Calinicenco, prof. univ. Vasile Petrescu, conf. univ. V. Mageru, prof. univ. Ştefan Procopiu, prof. univ. C. V. Gheorghiu şi prof. univ. Leon Baliff care au exprimat recunoştinţa faţă de ajutorul acordat de Uniunea Sovietică pentru dezvoltarea cercetărilor în domeniul fizicii nucleare din ţara noastră şi folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

În numele cetăţenilor din oraşul Iaşi a luat apoi cuvîntul tov. Ioan Niculi, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular orăşenesc, care a mulţumit oamenilor de ştiinţă pentru angajamentele luate de a-şi închina întreaga lor capacitate creatoare scopurilor paşnice, pentru binele şi progresul ţării noastre.

În încheierea adunării, prof. univ. J. Niţulescu a dat citire unei moţiuni adresată Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Simposion la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice

Joi după amiază a avut loc în Capitală, sub auspiciile Casei Prieteniei Romîno-Sovietice, un simposion cu tema „Ajutorul tehnico-ştiinţific şi de producţie acordat de Uniunea Sovietică altor state în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice".

Au participat numeroşi oameni ai ştiinţei, artei şi culturii, muncitori, funcţionari.

Simposionul a fost prezidat de acad. prof. Eugen Bădărău.

Luînd cuvîntul, prof. univ. Valeriu Novacu, membru corespondent al Academiei R.P.R., a spus printre altele: Ştirea prin care s-a anunţat că guvernul sovietic este gata să prezinte Conferinţei internaţionale în problemele folosirii energiei atomice un raport cu privire la prima centrală electrică industrială din U.R.S.S. şi la funcţionarea ei ,a produs un puternic ecou mondial.

Poporul romîn, care înaintează cu succes pe calea construcţiei socialiste — a spus în încheiere vorbitorul — vede în înfăptuirea propunerilor Uniunii Sovietice privitoare la folosirea energiei atomice în scopuri paşnice şi în lupta pentru interzicerea armelor atomice o expresie a propriilor sale năzuinţi, fiind pe deplin convins de însemnătatea lor pentru victoria cauzei păcii şi a progresului.

A luat apoi cuvîntul prof univ. Horia Hulubei, directorul Institutului de Fizică al Academiei R.P.R., care a subliniat că noile descoperiri în domeniul energiei nucleare deschid perspective uriaşe pentru folosirea acestei energii în diferite ramuri ale economiei. Utilizarea izotopilor radioactivi aduce o contribuţie deosebită la progresul a numeroase ramuri ale ştiinţei.

Noi, lucrătorii din laboratoare — a spus prof. Horia Hulubei — avem încredere în om, în ascensiunea omului. Sîntem convinşi că descoperirea energiei atomice, această nouă şi importantă victorie asupra forţelor naturii, va putea fi pînă la urmă pusă numai în serviciul binelui.

Tov. Victor Iancovici, locţiitor al ministrului Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice, a scos în relief marile foloase pe care ţara noastră le va dobîndi datorită ajutorului Uniunii Sovietice în domeniul energiei atomice.

Expunerile au fost urmărite cu viu interes de participanţi.

Adunarea juriştilor din Capitală

Vineri după amiază a avut loc în sala Dalles din Capitală o adunare convocată de Asociaţia Juriştilor din R.P.R. consacrată problemei folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Adunarea a fost prezidată de Stelian Niţulescu, preşedintele Asociaţiei Juriştilor din R.P.R.

C. Paraschivescu-Bălăceanu, vicepreşedinte al Asociaţiei Juriştilor din R.P.R. a vorbit despre Importanţa internaţională a ajutorului tehnico-ştiinţific acordat de Uniunea Sovietică altor state, pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice".

În opoziţie cu politica agresivă a cercurilor occidentale — a spus vorbitorul — Uniunea Sovietică duce cu consecvenţă politica urmată de fapte, a folosirii energiei atomice numai în scopuri paşnice.

Hotărîrea guvernului sovietic de a acorda unor ţări ajutor tehnico-ştiinţific şi de producţie pentru folosirea în scopuri paşnice a energiei atomice deschide noi posibilităţi şi perspective pentru dezvoltarea economiei noastre naţionale, pentru ridicarea nivelului de trai, material şi cultural al poporului nostru.

Poporul nostru — a spus în încheiere vorbitorul — va depune toate eforturile creatoare pentru a pune energia atomică în slujba vieţii şi a fericirii oamenilor.

În continuare a luat cuvîntul prof. univ. Edvin Glaser, care a vorbit despre „lupta U.R.S.S. pentru dezarmare, pentru interzicerea armei atomice şi a tuturor armelor de distrugere în masă".

A vorbit apoi prof. Petre Belle, decanul Facultăţii de ştiinţe juridice din Bucureşti, despre „Importanţa Hotărîrii Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice pentru ţara noastră".

Despre „Rolul juriştilor în lupta pentru interzicerea armei atomice şi folosirea energiei atomice în scopuri paşnice", a vorbit Ion Manoliu, locţiitor al preşedintelui Tribunalului Suprem al R.P.R.

Juriştii progresişti, oameni ai ştiinţei dreptului sau ai practicei juridice, luptă împreună cu toţi ceilalţi oameni cinstiţi ai muncii manuale şi intelectuale din întreaga lume, pentru menţinerea păcii, pentru înlăturarea pericolului pe care-l prezintă planurile imperialiştilor americani.

Prin activitatea lor, ei contribuie la lupta pentru legalitate în relaţiile internaţionale. Ei demască încălcările grosolane ale prevederilor dreptului internaţional, săvîrşite de imperialiştii anglo-americani şi de celelalte unelte ale lor.

A luat apoi cuvîntul Stelian Niţulescu, care a chemat pe toţi juriştii din Capitală să participe activ la campania de strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

În încheierea adunării s-a dat citire unei moţiuni prin care juriştii din Bucureşti, salută cu entuziasm Hotărîrea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. de a acorda ajutor altor state în vederea folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Juriştii din Bucureşti — se arată în continuarea moţiunii — aderînd întru totul la istoricul Apel al Consiliului Mondial al Păcii către popoarele lumii, îşi exprimă hotărîrea de a lupta împotriva folosirii armei atomice şi a tuturor celorlalte arme de distrugere în masă considerînd dezlănţuirea războiului atomic drept cea mai odioasă crimă internaţională, crimă împotriva omenirii.

Participanţii la adunare au adoptat în unanimitate textul moţiunii.

(Agerpres)

Tractoarele noastre să lucreze fără întrerupere

Anul trecut, în aprilie, am luat în primire un tractor K.D.-35 nou-nouţ, abia venit de la fabrică. Cînd mi-a fost repartizat acest tractor, mi-au trecut o mulţime de lucruri prin gînd. Îmi aminteam de o lecţie ţinută la cercul politic, în care se vorbea despre ajutorul dat ţărănimii muncitoare de către clasa muncitoare. Tractoarele sosite la noi sînt o dovadă concretă a acestui ajutor — mi-am zis eu. Dar datoria mea care este? Răspunsul a venit imediat: trebuie să muncesc în aşa fel încît tractorul, acest minunat ajutor din partea muncitorilor de la oraşe, să fie folosit cît mai bine, cu maximum de randament. Pentru aceasta trebuie, mai înainte de toate, să-l îngrijesc „aşa cum scrie la carte", ca nu cumva să se strice înainte de vreme. Cu această hotărîre m-am suit pe tractor şi am pornit la muncă. Deoarece iarna s-a prelungit destul de mult la noi, campania de primăvară era abia la început şi aveam posibilitatea să lucrez destul cu tractorul.

De atunci şi pînă acum tractorul meu nu s-a odihnit. Am muncit cu el în campania de primăvară, de vară şi de toamnă. Dar în timpul acesta nu mi-am părăsit niciodată hotărîrea de a-l îngriji în mod exemplar. Normativul de îngrijiri tehnice mi-a servit drept carte de căpătîi. Nu-i vorbă, ţi-e şi drag să îngrijeşti un tractor care merge „ca ceasul", dar unii tocmai din cauza aceasta spun că... „oricum, tractorul tot merge" şi-l neglijează. Eu însă n-am ţinut seama că-i tîrziu, că sînt obosit, că plouă sau că este frig. Întotdeauna după terminarea zilei de muncă mi-am curăţat întîi tractorul, l-am pus la punct, apoi am mers să mă spăl, să mănînc, să mă odihnesc. N-am turnat niciodată în rezervor ori în carter motorina şi uleiul fără să am grijă ca acestea să fie bine filtrate, fără nici un firişor de praf. N-am neglijat niciodată să gresez la vreme tractorul.

Grija deosebită pe care am purtat-o tractorului mi-a fost pe deplin răsplătită. Faţă de cei 537 hantri pe care i-am avut planificaţi, am realizat 1.045 hantri, depăşindu-mi planul cu 94,60 la sută. Bineînţeles că la această depăşire au contribuit şi metodele înaintate pe care le-am aplicat — graficul orar, cuplajele de 2—3 maşini şi altele — pentru folosirea în măsură cît mai mare a capacităţii de lucru a tractorului. Principalul însă este că tractorul nu s-a defectat niciodată pe brazdă, că n-am avut stricăciuni accidentale care să-mi creeze timpi morţi.

De cînd nu se mai poate lucra în cîmp, tractorul meu totuşi n-a stat. El a fost folosit în staţiune, în loc de rutier.

Buna îngrijire a tractorului m-a ajutat să mă număr astăzi printre fruntaşii staţiunii, să am cîştiguri bune. În nouă luni, din aprilie pînă în decembrie 1954, salariul meu a totalizat suma de 10.316 lei, ceea ce înseamnă, în medie, aproape 1.150 lei pe lună. Părerea mea este că toţi tractoriştii, atît din S.M.T.-ul nostru cît şi din celelalte S.M.T.-uri pot să lucreze la fel ca mine, să cîştige la fel ca mine, şi chiar mai mult decît am cîştigat eu, fără vreun efort deosebit. Condiţia principală pentru aceasta este să nu consideri că meseria tractoristului se face numai pe tractor. Nu este totul numai să porneşti motorul, să coteşti la dreapta sau la stînga, să bagi şi să scoţi plugul din brazdă. După ce-ai terminat lucrul, curăţă tractorul, gresează-l, strînge şuruburile slăbite, convinge-te că va putea lucra şi mîine la fel de bine ca şi astăzi. Numai după aceea un adevărat tractorist poate fi liniştit.

Spun aceste lucruri pentru că în staţiunea noastră mai sînt unii oameni care poartă titlul de tractorist, dar adevăraţi tractorişti nu sînt. Neagu Ion, de pildă, a stricat de nenumărate ori motorul K.D.-ului său. Din această cauză conducerea staţiunii a luat măsura să-l mute de pe K.D., pe I.A.R. A fost mutat pe un I.A.R., dar nu i-a plăcut probabil fiindcă nu-i atît de arătos. Şi atunci a lăsat tractorul baltă şi a părăsit în mod destul de ruşinos staţiunea. Asemănătoare a fost purtarea lui Avram Corbu, a lui Gheorghe Deca şi a altor cîţiva tractorişti. Oameni ca ei sînt în mare măsură răspunzători de faptul că staţiunea noastră n-a reuşit să-şi îndeplinească în întregime planul pe 1954.

Sîntem acum în plină campanie de reparaţii. Majoritatea muncitorilor din S.M.T.-ul nostru se străduiesc să muncească tot mai bine, să dea lucru de calitate cît mai bună, să asigure terminarea la vreme a reparaţiilor. Tractoriştii sînt bucuroşi de fiecare dată cînd se termină reparaţia unui tractor, dar aşteaptă totuşi cu nerăbdare primăvara. Fiindcă trebuie să spunem — tractoristul nu se simte niciodată mai bine, nu este niciodată mai mulţumit ca atunci cînd lucrează pe tractor. La fel ca ei aştept şi eu. Visez de pe acum la arăturile de primăvară, la însămînţări. Şi-am luat şi o nouă hotărîre pentru acest an: nu numai să-mi îngrijesc eu însumi tractorul în cele mai bune condiţii, dar să ajut şi pe alţi tractorişti — cît voi putea mai mulţi — să aibă o astfel de grijă faţă de tractoare, încît nici unul să nu-şi întrerupă munca.

DINU ION
tractorist la S.M.T.-Ţăndărei
regiunea Constanţa

Muncă intensă în raionul Sibiu

SIBIU. (De la corespondentul nostru). În comunele raionului Sibiu continuă să se desfăşoare intens munca de pregătire a uneltelor şi atelajelor agricole necesare pentru buna desfăşurare a campaniei agricole de primăvară. Astfel, la cele 118 centre de reparare a uneltelor agricole existente în raion au fost reparate, pînă de curînd, o bună parte din uneltele şi maşinile agricole. Peste 8000 pluguri de tracţiune animală, de pildă, sînt gata pentru a intra în brazdă. Au mai fost de asemenea reparate 41,83 la sută din semănătorile de păioase, 67 la sută din grape şi aproape 80 la sută din tractoare. Totodată s-au înfiinţat în întregul raion 71 centre de tratat seminţe şi 7594 centre pentru încercarea puterii de germinaţie a cerealelor. La cele 86 centre de selectat seminţe s-au obţinut rezultate frumoase. Pînă în ziua de 15 ianuarie au fost selectate aproape 190 tone seminţe.

Pentru a obţine în anul acesta producţii şi mai sporite la hectar, ţăranii muncitori din raion continuă să se preocupe şi de îngrăşarea pămîntului. Pe terenurile ce vor fi însămînţate în primăvară s-au transportat deja peste 147.900 tone gunoi de grajd.

Reparaţiile tractoarelor şi maşinilor agricole precum şi alte pregătiri necesare pentru campania de primăvară constituie o preocupare de seamă şi pentru muncitorii de la gospodăriile agricole de stat din Dealul Ocnei şi Cisnădie din acest raion. Mecanizatorii de aici au reparat 84 pluguri de tracţiune animală şi de tractor, 22 semănători, 31 grape, 10 cultivatoare etc. Ei muncesc cu şi mai multă rîvnă pentru a termina în cît mai scurt timp toate pregătirile necesare pentru asigurarea succesului însămînţărilor de primăvară.

Cărţi pentru copii şi tineret
apărute în Editura tineretului

B. PRUS: Soartă de orfan

B. Prus este unul din marii scriitori realişti polonezi. Autorul romanelor „Păpuşa" şi „Avanpostul" a scris şi o serie de nuvele în care supune unei priviri critice societatea de la sfîrşitul secolului al XIX-lea. Nuvela *Soartă de orfan* aduce în faţa cititorului viaţa unui copil, Jaş, care rămînînd fără părinţi, simte apăsînd asupra lui duritatea lumii, ipocriziei şi necinstei, a celor puternici şi ghiftuiţi. Scriitorul polonez demască cu ascuţime falsitatea preocupărilor filantropice ale celor bogaţi.

Orfanul Jaş cunoaşte din plin dărnicia „binefăcătorilor" săi, pan Piotr, pan şi pani Karol, pan Durski, oameni inculţi egoişti, răi care supun pe acest copil cinstit, respectuos şi înzestrat, la toate înjosiriile morale. În atelierul de croitorie a lui pan Durski, Jaş cunoaşte viaţa grea, de obidă la care sînt supuşi muncitorii în societatea capitalistă. Acuzat de furt, sentimentul demnităţii se revoltă în acest copil. El fuge şi rămîne pe drumuri pentru a fi salvat însă de pan Anzelm, un om de omenie. Cititorul poate vedea în persoana lui Jaş mlădiţa tînără ce creşte într-o societate coruptă şi meschină, dar care va învăţa să lupte împotriva acesteia. B. Prus nu face decît să prezinte prin orfanul Jaş pe unul din milioanele generaţiei care a luptat pentru făurirea noii Polonii.

IOAN BARAC: Povestea preafrumosului Arghir şi a preafrumoasei Elena cea măiastră şi cu părul de aur.

Eminescu, I. H. Rădulescu, Gr. Alexandrescu, Kogălniceanu, Ion Ghica şi alţii au recunoscut cu toţii, la vremea lor, valoarea şi frumuseţea basmului ardeleanului Ioan Barac. Arghir, un tînăr hotărît, îndrăzneţ şi puternic se îndrăgosteşte de frumoasa Elena. Ei se iubesc. O babă de la curtea craiului taie o şuviţă din părul de aur al acesteia, în timp ce Elena dormea alături de iubitul ei. Prea frumoasa fată cade astfel sub puterea unei vrăji şi pleacă dintre oameni în Cetatea Neagră. Arghir porneşte s-o caute. Greutăţi multe sînt învinse rînd pe rînd. Îndrăgostitul străbate locuri pe care nici un alt picior de om nu le-a călcat. Deznădejdea se împleteşte cu speranţa, bucuria cu tristeţea — şi pînă la urmă cinstea şi dragostea învinge. Basmul se termină cu nunta preafrumosului Arghir şi a preafrumoasei Elena. Popularitatea basmului nu e greu de explicat dacă ţinem seama de căldura cu care sînt zugrăvite sentimentele nobile şi curate ale eroilor, de frumuseţea versului fluent [illegible] a poporului.

RUSALIN MUREŞANU: Puiul de moţ — poem.

Acţiunea poemului începe într-un sat în care eroii, doi copilandri, păzesc toată ziulica cirezile chiaburilor. Dar soarele drepţilor a răsărit şi pe aceste meleaguri. Păsărilă, unul din eroi, a cărui viaţă s-a schimbat ca şi a întregului nostru popor, doreşte să devină şofer. Visul se preschimbă în fapte. Poemul ne poartă la Arad, la şcoala de şoferi, ne arată tenacitatea în învăţătură a puiului de moţ. Iată-l acum la volanul unui autobus de pasageri. La început munceşte cu rîvnă, e chiar evidenţiat, dar înfumurarea îl cuprinde pe nesimţite. Devine delăsător, nu mai învaţă, întîrzie, neglijează maşina. Este criticat de către tovarăşii de muncă şi de pasageri. Păsărilă, furios, pleacă acasă. Dar acolo prietenul din copilărie îi dezaprobă faptele. Cuprins de remuşcări, fuge după maşină. O scrisoare de la Arad, trimisă de tovarăşii săi de muncă, îl readuce din nou la volanul autobusului. Păsărilă se avîntă cu forţe sporite în muncă şi în minte îi încolţeşte ideea de a deveni şofer sutamiist.

Poemul lui Rusalin Mureşanu ilustrează convingător perspectivele nebănuite ce se deschid astăzi şi oamenilor muncii din Ţara moţilor, regiune cuprinsă în trecut de întunericul înapoierii.

M. STOLERU

Cel mai bun prieten al brigăzii

Brigada noastră, brigada utemistă nr. 4 din secţia ring filatură, este cunoscută nu numai în întreprindere, ci şi în afara ei. Cu cîteva luni în urmă, noi am obţinut chiar steagul de brigadă fruntaşă pe ramură, steag pe care l-am păstrat cu cinste şi pe care sîntem hotărîte să nu-l pierdem. Depăşirile de normă ale brigăzii — între 6-10 la sută — calitatea ridicată a firelor, sînt mîndria fiecărei fete din brigadă.

Desigur, toate aceste succese se datoresc fiecăreia dintre noi; fetele se străduiesc să muncească mereu mai bine, să fie disciplinate. Brigada constituie un colectiv puternic. Totuşi, vorbind despre rezultatele noastre, nu putem să nu povestim despre cel mai bun prieten al brigăzii, maistrul secţiei, tovarăşul Tache Petre.

În brigada noastră nu avem nici un comunist. Cu excepţia a două tovarăşe, în brigadă sînt numai tinere. Tocmai de aceea, ajutorul comunistului Tache Petre ne-a fost cu atît mai preţios. Tovarăş, prieten şi părinte, sfatul lui, venit totdeauna la timp, ajutorul dat de el în rezolvarea problemelor care ni se puneau, l-au apropiat foarte mult de micul nostru colectiv.

Brigada a împlinit de curînd un an de existenţă. Un an de succese şi de bucurii, în care n-au lipsit însă nici greutăţile. Şi atunci, maistrul era alături de noi. Prin luna martie 1954, am început să aplicăm metodele sovietice marşrut şi Antonina Jandarova precum şi iniţiativa Elenei Chişiu. Nu ne era uşor. Cînd porneau maşinile, firele se rupeau. Fetele alergau de la un cilindru la altul, dar firele se încurcau şi nu izbuteam decît cu greu să îndeplinim planul. Tovarăşa Antoaneta Alexovici, care lucra pe atunci la noi în brigadă, a propus ca să schimbe motoarele cu altele cu o turaţie mai mică. Maistrul ne-a adus alte motoare, ni le-a schimbat, ne-a ajutat să le mînuim. După ce fetele s-au obişnuit să lucreze după noile metode, ne-a înlocuit din nou motoarele, cu altele, cu turaţie mare. De data aceasta, firele nu s-au mai rupt.

Maistrul era alături de noi nu numai cînd se întîmpla ceva, cînd aveam în mod deosebit nevoie de ajutorul lui. Majoritatea timpului şi-o petrece în secţie trecînd de la o maşină la alta. De aceea, el a reuşit să ne cunoască bine pe fiecare, să se intereseze de problemele noastre. Îngrijindu-se de întreaga secţie, el participă astfel îndeaproape şi la viaţa brigăzii.

La una din ultimele consfătuiri ale brigăzii am discutat despre Maria Ureanu. Maria este o lucrătoare bună. Sînt aproape 6 ani de cînd lucrează în întreprindere. Totuşi, din cînd în cînd, ea lasă baltă toată munca pentru cine ştie ce preocupări. Odată se învoieşte pentru două ore şi nu mai vine deloc, altă dată întîrzie cîte un ceas-două. Asta îngreunează munca noastră. Tovarăşul Tache a discutat cu ea de cîteva ori. Cu toate acestea, Maria a continuat să întîrzie. Atunci, la consfătuire, maistrul a spus:

— Trebuie să te hotărăşti într-un fel. Fetele de aici din brigadă sînt fete sîrguincioase. Dacă vrei să continui aşa, atunci o să te mutăm în alt schimb.

Maria a promis că n-o să se mai întîmple şi şi-a ţinut cuvîntul.

Cîte odată, în glumă, maistrul spune despre brigada noastră „brigada de elită". Deşi glumeşte, noi simţim că onoarea brigăzii noastre îi este tot atît de scumpă ca şi nouă. Cînd Ioana Andrei n-a vrut să muncească aşa cum trebuie, nu mă asculta şi era obraznică, maistrul i-a spus:

— Îmi pare rău, dar nu meriţi să rămîi în brigada a IV-a.

După trei săptămîni, Ioana a cerut să vină înapoi. S-a întors parcă alta. O urmăresc cu „ocară" de la maşină la maşină, cum e cînd ici, cînd colo, ca un titirez, ascultătoare şi plină de bunăvoinţă şi mă bucur.

Dar nu numai munca în fabrică a fost o preocupare a maistrului nostru. El urmăreşte să crească din fiecare dintre noi om adevărat. Cu doi ani în urmă, în brigadă mai existau cîteva tovarăşe analfabete. S-au înscris ele la şcoala de alfabetizare, dar azi cu o treabă, mîine cu alta, neglijau să se ducă. Uneori aveau treburi în gospodărie, alteori era mai plăcut să se plimbe. Florea Ion avea mereu cîte un motiv. Tovarăşul Tache nu uita nici de asta: după fiecare lecţie, el controla prezenţa, stătea de vorbă cu profesoara, apoi venea la maşina vinovatei:

— Cine munceşte într-o asemenea fabrică, trebuie să ştie să înveţe. Ce să facem noi cu muncitori analfabeţi? Ne facem de ruşine. Ce-a fost, a fost. Dacă mîine nu te duci la şcoală, nu ştiu zău cum o să mai stai ochi în ochi cu mine.

Toate astea fac ca noi să-l respectăm şi să-l iubim mult pe maistrul nostru. Exigent în muncă, necruţător faţă de lipsuri, el este în acelaşi timp foarte prietenos, vesel şi înţelegător. De aceea, fetele nu se sfiesc să-i ceară sfatul sau ajutorul cînd e vorba chiar de rezolvarea unor probleme personale.

În organizarea muncii brigăzii şi eu mă duc adeseori să-i cer sfatul. Şi, în toate domeniile — începînd cu funcţionarea maşinilor şi terminînd cu frămîntările şi preocupările fiecăreia dintre fete — totul îl interesează, în toate e gata să mă ajute.

De multe ori am reuşit la început, cu toată lipsa mea de experienţă, să găsesc rezolvarea unor probleme, datorită calmului şi bunăvoinţei cu care mă asculta, sugerîndu-mi soluţiile cele mai potrivite.

Copiii se mîndresc cu părinţii lor, tot aşa cum aceştia se mîndresc cu copiii pe care i-au crescut. Şi dacă maistrul se mîndreşte uneori cu noi, trebuie să spunem că noi în primul rînd ne mîndrim cu maistrul nostru. Cînd brigada noastră l-a invitat împreună cu soţia la cinematograf, fiecare dintre noi a avut impresia că sîntem o mare familie.

Tocmai pentru faptul că ne respectăm maistrul, ne revoltă cînd auzim că există tineri muncitori care nu se poartă cuviincios faţă de cei care-i ajută, îi învaţă meseria şi se străduiesc să-i educe. Că există tineri care-şi permit să fie obraznici, să nu asculte de îndrumările celor mai vîrstnici şi cu mai multă experienţă. La noi în brigadă, o muncitoare — Sanda Nanu — i-a răspuns obraznic maistrului nostru, atunci cînd a chemat-o la o consfătuire de producţie. Fetele au aflat despre acest lucru şi nici una n-a putut răbda să nu-i zică ceva. Pînă la urmă, Sanda şi-a regretat atitudinea. Cînd maistrul a trecut a doua zi pe lîngă maşina ei, Sanda i-a spus:

— Îmi pare rău...

Anul nou 1955 ne-a adus acum alte sarcini. Planul nostru e mai bogat, deşi multe din fetele noastre nu sînt calificate. Dar ştim că ne vom descurca. Pentru asta este însă esenţial ca fiecare dintre noi să se străduiască să fie disciplinată şi serioasă. Ajutorul maistrului comunist Tache Petre am început să-l simţim şi mai din plin, ceea ce ne ajută să ne îndeplinim noile noastre sarcini. Asta ne va ajuta să ţinem şi steagul de brigadă fruntaşă pe care l-am cucerit.

NICULINA TUDOR
responsabila brigăzii utemiste nr. 4 uzinele textile „7 Noiembrie" din Bucureşti

Concertul Orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat din Sofia

În cele trei săptămîni, ţara noastră găzduieşte noi oaspeţi din R. P. Bulgaria: Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Sofia, condusă de dirijorul Saşa Popov, artist al poporului din R.P. Bulgaria, laureat al Premiului Dimitrov. În decursul vizitei sale în ţara noastră, Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Sofia a prezentat pînă acum 17 concerte mult apreciate de cei aproape 20.000 de ascultători. Concertele date de această valoroasă formaţie orchestrală din R. P. Bulgaria au prilejuit manifestări de caldă simpatie din partea publicului romînesc. Sub bagheta dirijorului Saşa Popov, care o îndrumă de peste două decenii, orchestra a impresionat prin coeziunea, siguranţa şi calitatea interpretării. În programul concertelor au figurat lucrări simfonice de Beethoven, Ceaikovski, Mussorgski, Prokofiev, Haciaturian, George Enescu, precum şi lucrări ale compozitorilor bulgari: Pipkov, Stoianov, Vladigherov. Soliştii concertelor au fost pianista Liuba Enceva şi violonistul Vasil Cernaev, laureaţi ai Premiului Dimitrov.

Membrii Orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat din Sofia, în frunte cu dirijorul Saşa Popov, s-au interesat îndeaproape de viaţa şi preocupările culturale ale oamenilor muncii din ţara noastră. În Capitală, artiştii bulgari au vizitat cartierul „23 August", au dat concerte în faţa muncitorilor de la fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" şi de la Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie". De asemenea, ei au asistat la repetiţiile şi concertele Orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat din Bucureşti, colectiv artistic emerit din R.P.R. şi au vizitat diferite instituţii culturale.

În cadrul turneului, pe care l-a întreprins prin ţara noastră, Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Sofia, sub conducerea lui Saşa Popov, a dat concerte în Oraşul Stalin, Tg. Mureş, Cluj, Iaşi şi Constanţa. Vineri seara, Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Sofia, dirijată de Saşa Popov, a dat un concert în Capitală, care a cuprins: Simfonia clasică de S. Prokofiev, Concertul nr. 4 pentru pian şi orchestră de Beethoven, solistă Liuba Enceva şi Tablouri dintr-o expoziţie de Mussorgski. Concertul a prilejuit o caldă manifestare de simpatie din partea ascultătorilor. Înainte de a părăsi ţara noastră, artiştii bulgari vor mai da un concert la Giurgiu.

(Agerpres)

În ziarul „Scînteia tineretului" nr. 1786 din 26 ianuarie 1955 a fost reprodus după revista sovietică „Znanie-sila" primul fragment din povestirea ştiinţifico-fantastică despre o călătorie imaginară în Lună.

Ziarul nostru continuă să publice în fragmente această povestire.

II

Pămînt — Lună şi înapoi

Pilotul navei „Luna-1"
A. V. SOKOLOV

Alexei Viktorovici Sokolov, Erou al Uniunii Sovietice, este cel mai tînăr membru al echipajului. El are 29 ani — s-a născut în anul 1945. A. V. Sokolov este pilot aeronautic, a lucrat 4 ani în Arctică, a participat la zborul fără aterizare Moscova-Polul Nord-Polul Sud-Moscova.

Am avut prilejul să particip la zboruri pe distanţe mari fără aterizare, să zbor în nori în timpul nopţii, fără vizibilitate, deasupra Oceanului şi în Arctica, în zbor fără traseu precizat şi la altitudinea de 500 km. Dar pentru un pilot, traseul cosmic Pămînt-Lună este mult mai complicat şi mai dificil decît orice traseu terestru.

Am început pregătirea de pilotare cu mult înainte de decolare. Toate aparatele au fost verificate pe pămînt, în aer şi în vid, în suprasarcină şi la pierdere de greutate. Au fost calculate de multe ori traiectoriile rachetei, au fost întocmite hărţi speciale ale cerului, tabele şi grafice amănunţite. Privind acum graficul de zbor, pot să vă comunic în ce punct va trebui să ne aflăm în ori ce secundă a zborului, care va fi viteza noastră, în ce direcţie trebuie să zburăm, după ce stele trebuie să ne orientăm. Din fericire în spaţiul interplanetar e mereu senin — Luna, Pămîntul şi stelele se văd tot timpul şi nu riscăm să ne rătăcim.

Aproape toate dificultăţile noastre sînt legate de economia de combustibil. Pentru a economisi combustibil, noi parcurgem întregul drum cu motoarele oprite. Din 100 ore de zbor pînă la Lună şi înapoi, motorul nostru va funcţiona cel mult 20 minute. Traseul a fost calculat din punctul de vedere al economiei de combustibil şi de aceea el este destul de complicat.

Precum ştiţi, decolarea va avea loc în munţii Caucaz la 25 noiembrie ora 10 dimineaţa. Imediat după decolare începe aşa numita porţiune activă a traseului. Ea se numeşte activă deoarece numai pe această porţiune funcţionează motorul, accelerînd viteza navei interplanetare. Pe această porţiune avem doi duşmani — atracţia Pămîntului şi rezistenţa aerului. Pentru a micşora consumul de combustibil necesar învingerii rezistenţei aerului ar trebui să decolăm vertical în sus, intersectînd atmosfera pe drumul cel mai scurt. Însă în acest caz frînarea din cauza atracţiei e foarte puternică. Pentru ca aceasta să nu ne împiedice să căpătăm o viteză mare, ar trebui să zburăm nu drept în sus ci orizontal — ocolind globul pămîntesc. Pentru a depăşi această contradicţie am fost nevoiţi să ne oprim la o soluţie intermediară. „Luna — 1" se va ridica mai întîi înclinat, va descrie o curbă complicată, iar la înălţimea de 100 km., unde rezistenţa aerului este suficient de mică, nava va zbura aproape paralel cu suprafaţa Pămîntului.

Pămîntul se învîrteşte de la apus spre răsărit. Pentru a utiliza mişcarea sa de rotaţie noi vom zbura de asemenea spre răsărit (ca şi cînd am pluti în acelaşi sens cu curentul unei ape). Motoarele vor continua să funcţioneze. Mărind viteza şi înălţîndu-ne treptat vom zbura deasupra Daghestanului, Mării Caspice, Horezmului, deşertului Kîzîl-Kum şi vom trece puţin mai la nord de Taşkent. Aici, la o înălţime de cîteva sute de kilometri, se termină porţiunea activă a zborului. După ce vom fi căpătat viteza necesară vom opri motorul.

Care este această viteză necesară? La alegerea ei ne-am călăuzit după următoarele considerente.

De mult timp este cunoscută aşa numita „viteză de desprindere" — 11,2 km. pe secundă. La această viteză (dacă nu se ţine seama de rezistenţa aerului) corpurile ar părăsi globul pămîntesc şi ar zbura la infinit. Noi nu trebuie însă să zburăm la infinit. Vrem să ajungem numai pînă la Lună; de aceea pentru noi este suficientă viteza de 11,1 km. pe secundă.

Această valoare poate fi redusă deoarece noi oprim motorul nu la suprafaţa Pămîntului, ci la o înălţime de cîteva sute de kilometri; cu cît depărtarea de centrul Pămîntului este mai mare, cu atît forţa gravitaţiei, deci şi viteza de desprindere este mai mică. În consecinţă, avem nevoie de o viteză de aproximativ 10,7 kilometri pe secundă. Părăsind Pămîntul cu viteza minimă posibilă, am ajunge la Lună în 115 ore (aproape 5 zile). Noi ne-am permis însă să mărim viteza cu aproximativ 1 la sută. Această mică creştere a redus la 50 ore durata zborului. Vom sosi pe Lună la data de 27 noiembrie ora 12 — ora Moscovei.

De ce reduce atît de mult durata zborului acest mic spor de viteză?

Aceasta se poate explica în felul următor: accelerînd racheta pînă la viteza de desprindere, noi îi comunicăm o energie uriaşă. Însă aproape întreaga rezervă de energie se consumă în lupta împotriva atracţiei Pămîntului. Priviţi graficul vitezelor. În apropierea Pămîntului, viteza este mare, însă şi forţa de frînare a atracţiei Pămîntului este mare. În timpul zborului, viteza scade repede şi întregul drum este parcurs de rachetă cu viteze foarte reduse (la un zbor de 115 ore, viteza medie este de cca. un kilometru pe secundă, iar pe unele porţiuni racheta va zbura mult mai încet). Nava noastră poate fi asemănată cu un înotător care a trecut înot o apă repede şi şi-a cheltuit toate forţele; ajungînd istovit la mal, nu mai poate merge decît pe brînci. Bineînţeles că o energie suplimentară, mică în comparaţie cu aceea care este necesară pentru a învinge atracţia Pămîntului, măreşte mult viteza medie a rachetei.

Să presupunem că am căpătat viteza iniţială iar motorul este oprit. Dacă asupra noastră n-ar acţiona nici un fel de forţe, noi ne-am mişca după o linie dreaptă. Însă forţa de gravitaţie a Pămîntului curbează traiectoria noastră şi noi ne vom mişca după o parabolă, ocolind globul pămîntesc şi schimbînd mereu direcţia. În consecinţă, va trebui să decolăm şi să zburăm spre Lună în momentul cînd ea nu este vizibilă de pe Munţii Caucaz, cînd ea se află dincolo de orizont. Călătoria noastră pînă la Lună va dura 50 ore. În acest timp Luna însăşi parcurge un drum de 180.000 kilometri şi pentru un observator de pe Pămînt ea se deplasează pe cer din constelaţia Peştelui în constelaţia Berbecului.

După ce vom parcurge un drum de cca. 340.000 kilometri, vom sosi în punctul unde atracţia Pămîntului este egală cu cea a Lunii. Conform calculului vom ajunge acolo cu o viteză de cca. 1,4 km. pe secundă faţă de Pămînt. Deoarece însă Luna la rîndul ei, se mişcă în jurul Pămîntului viteza noastră faţă de Lună va fi alta. Această diferenţă este reprezentată pe graficul vitezelor cu o mică treaptă. Pînă aici se va zbura după o parabolă regulată. Atracţia Lunii va complica traiectoria noastră curbînd-o spre Lună. Începînd din punctul de egală atracţie vom începe să cădem pe Lună de la o înălţime de 40.000 kilometri, din ce în ce mai repede. Pe Lună nu există atmosferă, nimic nu frînează căderea şi dacă nu s-ar lua măsuri speciale, nava noastră s-ar ciocni de suprafaţa Lunii cu o viteză de cca. 2,7 kilometri pe secundă. Aceasta bineînţeles nu se poate numi aterizare şi desigur că o astfel de coborîre ar sfîrşi cu o catastrofă.

Prin urmare, căderea trebuie frînată. Cînd nava se va apropia de Lună noi o vom întoarce cu cîrma (care se află la spatele rachetei) în direcţia Lunei şi vom porni motorul care va micşora treptat viteza de cădere. Aterizarea pe Lună trebuie să fie foarte lină. Nava va ateriza pe un tren de aterizare special cu amortizor.

Ce să vă povestesc despre întoarcerea noastră? Pe Lună nu sînt pregătite pentru noi instalaţii de decolare. Va trebui să decolăm cu ajutorul aceluiaşi tren de aterizare. Însă deoarece pe Lună atracţia este de 6 ori mai mică decît cea de pe Pămînt este mult mai uşor de a părăsi Luna. Pe Lună nu există aer, atmosfera nu ne va împiedica, de aceea vom putea trece aproape dintr-odată în zbor orizontal. Cînd nava va atinge viteza de 1,7 km. pe secundă, motorul va fi oprit la această viteză şi ne vom transforma într-un satelit artificial al Lunii. Zburînd cu motorul oprit la o înălţime de 50 km. deasupra Lunii, noi vom înconjura aproape în întregime Luna şi o vom privi din partea opusă, care în acest timp va fi în cea mai mare parte iluminată de Soare. Este drept că racheta automată a filmat deja această parte a suprafeţei Lunii însă cum să nu te foloseşti de ocazia de a privi Luna din partea „interzisă"?

După ce călătoria în jurul Lunii se va termina, motorul va fi din nou pornit pentru scurt timp şi nava va zbura spre Pămînt. Drumul de întoarcere se va face pe o traiectorie asemănătoare şi va dura exact tot atît timp, însă va consuma mult mai puţin combustibil. Pentru a ajunge de la Lună pînă la punctul de egală atracţie este necesară o viteză relativ mică — 2,4 km. pe secundă. Începînd de la acest punct nava va începe să cadă pe Pămînt şi viteza ei va creşte datorită forţei de atracţie a Pămîntului.

La o înălţime de cca. 1000 km. vom întoarce nava cu cîrma spre Pămînt şi vom porni motorul pentru a frîna căderea pînă la aproximativ 5 km. pe secundă. Apoi nava se va întoarce cu partea din faţă spre Pămînt şi viteza va scădea foarte mult din cauza rezistenţei aerului. Pentru aceasta este necesară aproape o călătorie în jurul Pămîntului.

Prin urmare întregul glob pămîntesc se va transforma în aerodromul nostru şi deasupra acestui „aerodrom" vom efectua un cerc înainte de aterizare. Noi ţinem seama că „aerodromul" se învîrteşte în jurul axei sale, de aceea ne va fi mai uşor să reducem viteza zburînd de la apus spre răsărit. Precum se ştie, aterizarea se va face pe apă.

Traseul zborului spre Lună şi graficul vitezelor

(Va urma)

Pentru strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena

Declarația secretariatului F. M. T. D.

Secretariatul F.M.T.D. a dat publicității o declarație în care se spune:

În numele celor 85.000.000 de membri ai săi, Federația Mondială a Tineretului Democrat declară că se alătură hotărîrilor Biroului Consiliului Mondial al Păcii cu privire la lupta împotriva remilitarizării Germaniei și la organizarea unei vaste campanii împotriva pregătirii unui război atomic.

Hotărîrea consiliului blocului nord-atlantic cu privire la folosirea armei atomice, la înarmarea Germaniei occidentale și încheierea de pacte agresive ca pactul Asiei de sud-est, sînt în contradicție cu năzuințele tineretului. Aceste acte au ca scop pregătirea unui război atomic care ar avea drept urmare distrugeri îngrozitoare. Agresorii caută să obțină ca pregătirile pentru dezlănțuirea unui război atomic să fie acceptate ca un fapt inevitabil.

Acțiunile unite ale popoarelor, inclusiv ale tineretului, în interesul desfășurării unei puternice mișcări mondiale, pot opri pe inițiatorii războiului atomic și pe inspiratorii reînarmării Germaniei occidentale, asigurînd în felul acesta tuturor popoarelor și tineretului o dezvoltare pașnică, libertate și independență națională.

În numele tuturor acestor țeluri nobile, Federația Mondială a Tineretului Democrat cheamă tineretul din lumea întreagă să organizeze o largă mișcare pentru strîngerea de semnături împotriva dezlănțuirii războiului atomic, pentru distrugerea în toate țările a stocurilor de bombe atomice, pentru încetarea imediată a producției lor.

Federația Mondială a Tineretului Democrat cheamă toate organizațiile locale, naționale și internaționale de tineret, pe conducătorii lor și pe toți acei care poartă răspunderea pentru viața și viitorul tineretului să sprijine această mișcare.

Secretariatul Federației Mondiale a Tineretului Democrat a hotărît să convoace între 25 și 28 februarie a. c. la Berlin Comitetul Executiv al F.M.T.D. care va lua în discuție sarcinile organizațiilor de tineret în lupta împotriva primejdiei unui război atomic.

Crește opoziția față de politica puterilor occidentale de militarizare a Germaniei de vest

Numărul nemulțumiților crește

LONDRA 28 (Agerpres). — Corespondentul din Bonn al ziarului „Times" scrie că în rîndurile partidelor guvernante vest-germane există elemente care condamnă „scepticismul total față de recentele declarații ale Uniunii Sovietice cu privire la Germania" și „cer ca guvernul să le acorde mai mult interes". Declarația radiodifuzată a lui Adenauer de la sfîrșitul săptămînii trecute, scrie în continuare corespondentul, „nu a dezarmat" pe cei nemulțumiți; „numărul lor continuă să crească, iar multe dintre elementele cele mai influente sînt chiar membri ai partidului lui Adenauer — Uniunea creștin-democrată".

Referindu-se la declarația făcută ziariștilor germani de Lentz, fost secretar de stat adenauerist, care a arătat că, după părerea sa, guvernul federal nu a făcut o analiză minuțioasă și profundă a recentelor declarații sovietice, corespondentul scrie „Această părere, care nu este nicidecum oficială, are o deosebită semnificație, deoarece Lentz este considerat în partidul său ca unul din cei mai buni cunoscători ai opiniei publice.

Răspîndirea unor păreri similare în sînul partidului pare a oglindi părerea opiniei publice din multe părți ale țării".

„Un al nouălea val"

PARIS 28 (Agerpres). — Ziarele pariziene din 26 ianuarie publică la loc de frunte textul Decretului Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război între U.R.S.S. și Germania sau extrase din acest text. Ziarul „Le Monde" este de părere că acest Decret, ca și acțiunile anterioare ale U.R.S.S. în problema germană, nu vor întîrzia să-și producă efectul asupra Germaniei occidentale. Intr-un articol de fond, ziarul scrie că în ultimele luni opinia publică din Germania occidentală se arată din ce în ce mai puțin dispusă să accepte remilitarizarea. Dat fiind experiența tristă pe care poporul german a suferit-o de pe urma militarismului, în Germania este în curs o mișcare care, potrivit ziarului, poate fi considerată drept „un al nouălea val".

Starea de spirit împotriva remilitarizării amenință să se transforme într-o mișcare crescîndă în cercurile guvernante de la Bonn.

Ziarul de dreapta „L'Aurore" publică la loc de frunte Decretul Prezidiului Sovietului Suprem, însoțindu-l de comentariul că această acțiune a guvernului sovietic va avea o mare influență asupra populației din Germania occidentală și va da un nou avînt luptei partidului social-democrat din Germania și a Uniunii sindicatelor din Germania occidentală împotriva acordurilor militariste.

„Les Echos", referindu-se la relațiile dintre U.R.S.S. și Germania occidentală relevă mișcarea crescîndă din Germania occidentală împotriva remilitarizării. O piatră de încercare a acestei lupte, subliniază ziarul, a constituit-o greva generală de 24 ore a muncitorilor mineri și metalurgiști din Renania și Ruhr, calificînd-o drept un obstacol considerabil în calea înfăptuirii politicii lui Adenauer.

„Un pas spre destinderea încordării"

BERLIN 28 (Agerpres). — La Hamburg, puternicul centru muncitoresc din Germania occidentală, Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. privind încetarea stării de război cu Germania a avut un deosebit ecou.

Intr-un comentar referitor la acest decret, „Hamburgische Volkszeitung" scrie: „Popoarele Uniunii Sovietice au dat dovadă de o prietenie care ne deschide mari perspective tocmai cînd ne aflam pe marginea prăpastiei. Prin această declarație Uniunea Sovietică acordă poporului german posibilitatea de a acționa liber atît în politica internă cît și în cea externă. Stabilind relații de prietenie cu Uniunea Sovietică și marele lagăr al păcii, vom putea relua relațiile economice cu toate popoarele, așa încît standardul nostru de viață să atingă culmi necunoscute în trecut".

Ziarul social-democrat „Hamburger Echo", comentînd Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., consideră că „Hotărîrea senzațională cu privire la încetarea stării de război poate însemna începutul unei noi etape în relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală. Din nou însă, Adenauer nu are un alt răspuns decît formula stereotipă: „Să nu se întrebe nimic și să nu se explice nimic"".

Ziarul „Hamburger Anzeiger" a publicat un articol intitulat: „Un pas spre destinderea încordării". „De mai bine de 13 ani, scrie ziarul, ne-am aflat în stare de război cu Uniunea Sovietică, stare care a încetat în prezent printr-o declarație a Kremlinului. Ori cum s-ar aprecia acest pas, restabilirea relațiilor juridice normale între Germania și Rusia reprezintă un factor istoric și politic de importanță primordială". Faptul că Uniunea Sovietică se adresează Germaniei occidentale subliniază din nou dorința sa de a stabili relații libere de constrîngeri juridice legate de starea de război care a existat pînă în prezent. La rîndul nostru trebuie să salutăm declarația sovietică drept un pas spre slăbirea încordării în Europa".

Ziarul „Badische Allgemeine Zeitung" apropiat partidului social-democrat din Germania, subliniază că hotărîrea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. „oferă posibilitatea practică de a se trece la tratative" (între Germania occidentală și Uniunea Sovietică) și „de a se studia urmările economice care decurg pentru Republica Federală". Cu toate „firele și punctele de plecare" existente, subliniază ziarul, Adenauer nu vrea să țină seama de ele.

O comisie a Bundestagului a respins acordul cu privire la Saar

BERLIN 28 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

În ședința din 26 ianuarie, comisia Bundestagului pentru problemele privind întreaga Germanie a respins acordul cu privire la Saar. Printre cei 11 deputați care au votat împotriva acordurilor se numără, în afara deputaților din opoziție, un deputat din partea Uniunii creștin-democrate și un deputat din partea „Blocului german". Pentru acordul cu privire la Saar au votat 11 membri ai comisiei, deputați din partea Uniunii creștin-democrate. Ceilalți membri ai comisiei, deputați din partea partidelor coaliției guvernamentale, s-au abținut de la vot.

Potrivit regulamentului în vigoare în Bundestag, un proiect de lege este considerat respins dacă întrunește un număr egal de voturi atît pentru, cît și contra lui.

De ce e nevoie de un „mediator" american la Bonn

BERLIN 28 (Agerpres). — Agenția A.D.N. transmite din Bonn că la 28 ianuarie Adenauer a convocat o ședință extraordinară a guvernului de la Bonn la care au participat reprezentanții partidelor de coaliție. Ședința a fost convocată pentru examinarea divergențelor din partidele de coaliție în problema Saarului care au ieșit la iveală în cursul discutării acordurilor de la Paris de către comisiile Bundestagului.

Ziarul social-democrat „Westfälische-Rundschau" a anunțat la 27 ianuarie că înaltul comisar american Conant a primit din partea Departamentului de stat al S.U.A. instrucțiuni de a interveni în treburile Bonn-ului ca „mediator". Creșterea împotrivirii populației vest-germane față de politica de reînarmare a Germaniei occidentale a îngrijorat serios unele cercuri din S.U.A. Pentru 28 ianuarie a fost fixată o întrevedere între Conant, Adenauer, Ollenhauer și președintele Uniunii sindicatelor din Germania occidentală pentru a clarifica situația politică. La Bonn, scrie ziarul, se consideră că situația creată pentru Adenauer este de natură să trezească îngrijorare „cu atît mai mult cu cît în propriul său partid se manifestă o criză vădită ca urmare a problemelor ivite".

Răspunsul lui E. Herriot la scrisoarea unor învățători și elevi cehi

PRAGA 8 (Agerpres). — Ceteka transmite:

Învățătorii și elevii de la școala de 11 ani din orașul Strajnița (regiunea Gottwald) din Moravia de sud au trimis învățătorilor și elevilor de la liceul „Ampère" din Lyon o scrisoare în care îi cheamă să intensifice lupta împotriva reînarmării Germaniei occidentale și împotriva folosirii energiei atomice în scopuri de război. Scrisoarea a fost trimisă lui Edouard Herriot, primarul orașului Lyon, președintele de onoare al Adunării Naționale franceze, cu rugămintea de a o preda directorului liceului „Ampère" din Lyon. Totodată, autorii scrisorii i-au mulțumit lui Edouard Herriot pentru curajoasa sa luare de atitudine în Adunarea Națională franceză împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

Recent s-a primit următorul răspuns din partea lui Edouard Herriot:

Domnule director,

Permiteți-mi să vă comunic că am primit cu bucurie scrisoarea dvs. din 24 decembrie. Sentimentele de simpatie pe care le-ați exprimat în această scrisoare au fost un mare sprijin pentru mine, pentru care vă mulțumesc cordial.

Vă anunț că la rugămintea dvs. am predat mesajul dvs. directorului liceului „Ampère".

EDOUARD HERRIOT,
președinte de onoare al Adunării Naționale franceze

Lucrările Comitetului consultativ al O. N. U. pentru pregătirea conferinței internaționale în problemele folosirii pașnice a energiei atomice

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS transmite:

În cadrul ședințelor sale Comitetul consultativ al O.N.U. pentru pregătirea conferinței internaționale în problemele folosirii energiei atomice în scopuri pașnice discută regulile de procedură ale conferinței.

În cercurile ziaristice s-a aflat că unii membri ai Comitetului consultativ și îndeosebi reprezentantul american încearcă să impună proiectatei conferințe reguli ciudate de procedură. Astfel, de pildă, nu a fost acceptată propunerea reprezentantului sovietic cu privire la necesitatea de a se prezenta spre aprobare proiectatei conferințe internaționale regulile de procedură elaborate în cadrul Comitetului consultativ.

După cum se anunță, actualmente, în cadrul comitetului se discută regulile privind rapoartele ce urmează a fi prezentate conferinței.

S-a atras atenția asupra faptului că, după cît se vede, reprezentanții unor puteri occidentale se tem foarte mult că la această conferință s-ar putea încinge o discuție cu privire la probleme mai largi decît acelea la care puterile occidentale ar dori să limiteze sarcinile conferinței. În legătură cu aceasta, prin amendamentele lor cu privire la regulile de procedură, reprezentanții puterilor occidentale se străduiesc să excludă sau să îngreuneze la maximum o asemenea eventualitate.

În cercurile ziaristice s-a aflat că reprezentanții S.U.A. și Angliei au propus ca titlurile rapoartelor și textele lor să fie prezentate cît mai tîrziu, fapt care nu poate să nu pună în primejdie succesul lucrărilor conferinței.

Scurte știri

● La 27 ianuarie, cel de al 26-lea Congres unional al chirurgilor și-a încheiat lucrările. În cadrul Congresului s-a adus la cunoștință delegaților că au fost aleși membri de onoare ai Asociației științifice a chirurgilor din U.R.S.S. următorii oameni de știință străini: Ducoin (Franța), Valdoni (Italia), Dejardin (Belgia), Baliha (India), Hallstroem (Suedia), Paulino (Brazilia), Wu In-kai (China), Manteuffel (Polonia), Babics (Ungaria), Hortolomei (Romînia).

● La 27 ianuarie a avut loc o ședință comună a Comisiei pentru afacerile externe a Senatului francez și a comisiei pentru apărarea națională, în legătură cu acordurile de la Paris. Cu acest prilej, primul ministru Mendès-France a ținut o lungă cuvîntare cu scopul vădit de a convinge pe senatori să voteze în favoarea acestor acorduri care prevăd refacerea militarismului revanșard german.

● Agenția France Presse anunță că la 25 ianuarie, guvernul francez l-a numit pe Jacques Soustelle — deputat al Uniunii Republicane pentru Acțiunea Socială, fost gaullist — în funcția de guvernator general al Algeriei

● Potrivit agenției Reuter, la 31 ianuarie a.c. se va deschide la Londra conferința primilor miniștri ai Commonwealthului care va dura o săptămînă. Conferința va discuta în special problemele internaționale, precum și unele probleme economice și financiare ale țărilor Commonwealthului. De asemenea, cu prilejul conferinței „vor fi trecute în revistă perspectivele coexistenței pașnice între apus și răsărit".

● La 28 ianuarie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe domnul Kaul, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Indiei în U.R.S.S., care din însărcinarea guvernului Indiei a înmînat lui V. M. Molotov, ca unuia dintre președinții conferinței de la Geneva, rapoartele de activitate ale comisiilor internaționale pentru supraveghere și control din Vietnam și Cambodge pentru perioada dintre august-decembrie 1954.

De la Ministerul Afacerilor Externe al U. R. S. S.

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 ianuarie ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. V. M. Molotov, a primit pe ambasadorul Marii Britanii, dl. Hayter, la cererea acestuia.

Referindu-se la faptul că însărcinatul cu afaceri al Angliei la Pekin urma să facă în aceeași zi o declarație guvernului Republicii Populare Chineze, ambasadorul Hayter a expus apoi conținutul acestei declarații referitoare la problema situației în zona insulei Taivan și altor insule chineze de coastă. După ce a arătat că guvernul Noii Zeelande intenționează să ridice în Consiliul de Securitate al O.N.U. problema operațiunilor militare în zona insulelor „situate în apropiere de coastele Chinei", ambasadorul a declarat că guvernul Marii Britanii „este îngrijorat de situația foarte periculoasă care se creează în această zonă. El întreține un contact permanent cu americanii în problema necesității micșorării încordării și este ferm convins că americanii vor reglementarea în această zonă. Dar, după cum a arătat sir Anthony Eden în recentul său mesaj către Ciu En-lai, un progres în domeniul micșorării încordării va fi posibil numai dacă toți vor fi gata să contribuie la aceasta pe baza situației existente. Guvernul Majestății Sale nu vede de ce trimiterea problemei operațiunilor militare în zona insulelor de coastă, Consiliului de Securitate, ar prejudicia pretențiile cutărei sau cutărei părți".

Ambasadorul a declarat în continuare că după părerea guvernului englez între statutul Taivanului și insulelor Penhuledao (insulele Pescadores), pe de o parte, și statutul celorlalte insule de coastă, pe de altă parte, există o deosebire și, referindu-se la însemnătatea celor din urmă, a arătat că „ar fi foarte primejdios dacă guvernul chinez ar porni de la presupunerea că forțele armate ale Statelor Unite nu vor veni în nici un fel de împrejurări în ajutorul aliaților lor naționaliști în zona acestor insule. Guvernul Majestății Sale consideră însă că dacă încordarea va fi micșorată, această problemă poate deveni obiectul unei rezolvări pașnice și satisfăcătoare.

De aceea el sfătuiește insistent pe toți acei pe care îi privește acest lucru să dea dovadă de maximum de rezervă atît în acțiunile lor cît și în declarațiile lor publice și să ia toate măsurile posibile pentru a evita orice incident care ar putea duce la operațiuni militare generale".

Ambasadorul a declarat de asemenea că guvernul Marii Britanii și guvernul Noii Zeelande vor sprijini invitația adresată guvernului Republicii Populare Chineze de a participa la discutarea acestei probleme în Consiliul de Securitate, subliniind totodată că potrivit informațiilor pe care le deține guvernul englez, aceasta este și intenția guvernului Statelor Unite.

În încheiere ambasadorul a declarat că „indiferent de faptul cine are dreptate și cine este vinovat în această chestiune, situația actuală reprezintă o gravă primejdie pentru pace și că este în interesul tuturor, inclusiv al chinezilor, să se asigure ca primejdia să nu crească. Guvernul Majestății Sale consideră inițiativa Noii Zeelande în Consiliul de Securitate ca o încercare reală și serioasă de a găsi o rezolvare pașnică a problemei fără a prejudicia pretențiile cutărei sau cutărei părți. De aceea el sfătuiește insistent guvernul chinez să accepte această invitație atunci cînd o va primi".

Totodată, ambasadorul a exprimat în numele guvernului său speranța că guvernul sovietic va găsi cu putință să sfătuiască guvernul Republicii Populare Chineze să dea dovadă de rezervă și să evite incidente care ar putea „duce la operațiuni militare generale". Ambasadorul și-a exprimat de asemenea speranța că guvernul sovietic va sfătui guvernul R. P. Chineze să accepte invitația de a participa la discutarea acestei probleme în Consiliul de Securitate.

V. M. Molotov a făcut observațiile sale în legătură cu declarația făcută de ambasadorul englez. Cu acest prilej el a arătat că, după cum se știe, guvernul sovietic năzuiește spre întărirea păcii și spre micșorarea încordării atît în Extremul Orient cît și pretutindeni unde acest lucru este necesar și că el este gata să sprijine măsurile care sînt îndreptate într-adevăr spre acest țel.

În legătură cu comunicarea ambasadorului englez, V. M. Molotov a declarat în continuare că în această comunicare ca și în recenta declarație făcută de dl. Eden în Camera Comunelor a fost ocolită complet problema cauzelor reale ale încordării în zona Taivanului care este o parte inalienabilă a teritoriului național al Chinei, ceea ce s-a arătat încă în declarațiile de la Cairo și Berlin semnate și de guvernele Angliei și S. U. A. Or, este absolut evident că aceste cauze constau în amestecul grosolan al Statelor Unite ale Americii în treburile interne ale Chinei, în tendința de a smulge Chinei Taivanul. Acțiunile sus menționate ale S.U.A. reprezintă o agresiune împotriva Republicii Populare Chineze care are toate drepturile asupra Taivanului și insulelor Penhuledao (insulele Pescadores). Cît privește acțiunile S.U.A. și ale clicii lui Cian Kai-și încurajate de acestea, ele duc la agravarea încordării internaționale în Extremul Orient și implică primejdia unui nou război. Dacă S.U.A. ar pune capăt acțiunilor lor agresive în zona Taivanului, acest lucru ar contribui la micșorarea încordării internaționale.

Totodată, V. M. Molotov a atras atenția ambasadorului englez asupra faptului că dacă Anglia nu ar sprijini S.U.A. în acțiunile lor agresive din această zonă, S.U.A. nu ar fi îndrăznit să întreprindă asemenea acțiuni.

În încheiere, V. M. Molotov a spus d-lui Hayter că comunicarea făcută de ambasador va fi examinată de guvernul sovietic.

Mister Dulles nu face „imprudențe"

WASHINGTON 28 (Agerpres). — Departamentul de stat a refuzat să acorde pașapoarte pentru R. P. Chineză rudelor spionilor americani condamnați sau în curs de cercetare în R. P. Chineză. Această măsură a fost luată în ciuda faptului că guvernul R. P. Chineze s-a declarat gata să acorde toate înlesnirile pentru ca rudele acestor americani să-și poată vizita și cu toate că rude ale americanilor respectivi și-au exprimat dorința de a pleca cît mai repede în R. P. Chineză.

Intr-o declarație în care încearcă să motiveze această măsură John Foster Dulles, secretarul Departamentului de stat, a afirmat că eliberarea pașapoartelor pentru R. P. Chineză ar constitui „o imprudență".

Manevre americane menite să intensifice încordarea în Extremul Orient

UN NOU „ZID CHINEZESC"

Desen apărut în ziarul burghez „DAILY MIRROR"

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS

Numeroase știri transmise de agențiile de informații americane și engleze dovedesc că guvernul american, în tendința lui de a intensifica încordarea în Extremul Orient și a intimida poporul chinez, organizează o mare demonstrație militară în apropierea litoralului chinez, în apele strîmtorii Taivanului. Pe lîngă vasele flotei a 7-a americane care, începînd din 23 ianuarie sînt aduse în apele de lîngă litoralul răsăritean al Chinei (printre aceste vase sînt patru portavioane, trei crucișătoare și zece distrugătoare), guvernul american concentrează în regiunea Taivanului și alte unități navale și aeriene ale forțelor armate ale S.U.A.

Corespondentul agenției Associated Press anunță că la 8 februarie vor pleca din Los Angelos în apele Extremului Orient trei crucișătoare grele și opt distrugătoare. După cum anunță corespondentul, aceste vase vor fi înglobate în flota a 7-a americană care se află în regiunea strîmtorii Taivanului.

Intr-o știre transmisă de corespondentul din Singapore al agenției Associated Press se arată că cele patru distrugătoare americane care se află acolo au părăsit la 27 ianuarie pe neașteptate portul Singapore. Corespondentul arată că „plecarea neașteptată a distrugătoarelor a dat naștere la presupunerea că ele se vor alătura flotei a 7-a americane în apele Formozei".

Corespondentul din Tokio al agenției Associated Press anunță de asemenea că în această regiune au fost aduse mari unități aeriene americane. Se arată că, potrivit declarației comandamentului forțelor militare aeriene americane în Extremul Orient, pe insula Taivan a fost adus din Okinava regimentul 18 de avioane de vînătoare și bombardiere și din Filipine escadrila a 44-a de avioane de vînătoare. Generalul Patridge, comandantul forțelor militare aeriene americane din Extremul Orient, a declarat că pe lîngă aceasta „vor fi dislocate la baze avansate și alte unități ale aviației din Extremul Orient".

Pe insula Taivan sosesc generali americani. Dintr-o știre a corespondentului din Taipe al agenției Reuter reiese că în Taivan au plecat din Tokio generalul-locotenent Ramcy, comandantul unității a 5-a americane de aviație și locțiitorul său — generalul de brigadă Grant. Se arată de asemenea că la 28 ianuarie va sosi la Taipe generalul Hull, comandantul forțelor armate americane din Extremul Orient.

O nouă declarație a lui Hatoyama

ȘANHAI 28 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio Tokio, la 27 ianuarie primul ministru japonez, Hatoyama, a făcut pentru prima dată de la dizolvarea parlamentului japonez o declarație publică în fața a 3.000 persoane. Luînd atitudine în problema relațiilor Japoniei cu Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, Hatoyama a declarat: „Dacă vom considera că restabilirea relațiilor diplomatice cu China și Uniunea Sovietică este cu neputință sau este legată de primejdii, ne vom găsi — în ce privește politica mondială —aruncați peste bord. A pune capăt stării de război cu Uniunea Sovietică și a face ca comerțul nostru cu China să fie înfloritor, iată ce trebuie să realizeze acum Japonia în primul rînd".

Egiptul a acceptat să participe la conferința țărilor Africii și Asiei

CAIRO 28 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că la 27 ianuarie trimisul special al Ministerului Afacerilor Externe al Indoneziei a remis primului ministru egiptean Gamal Abdel Nasser invitația adresată Egiptului de a participa la conferința țărilor Africii și Asiei care va avea loc în luna aprilie în Indonezia. După cum s-a anunțat, în urma întrevederii pe care a avut-o cu trimisul guvernului indonezian, primul ministru al Egiptului a acceptat invitația. Nasser a anunțat că va asista personal la lucrările conferinței ca reprezentant al Egiptului.

—●—

Incheierea lucrărilor Plenarei C.C. al Partidului Comunist Francez

PARIS 28 (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 ianuarie, Plenara C.C. al Partidului Comunist Francez și-a încheiat lucrările. În cadrul ședinței de închidere a Plenarei a luat cuvîntul secretarul general al partidului comunist, Maurice Thorez. Plenara a adoptat o serie de hotărîri printre care hotărîri cu privire la situația politică și la sarcinile partidului comunist precum și la alegerile cantonale.

Plenara a constatat activitatea oportunistă a lui Auguste Lecoeur fost secretar al C.C. al partidului și încălcarea disciplinei de partid de către acesta. În rezoluția Plenarei se arată că Lecoeur continuă activitatea oportunistă și fracționistă și nu depune eforturi pentru a-și îndrepta greșelile grosolane. Ca urmare, potrivit statutului partidului, Plenara a hotărît să excludă pe Lecoeur din partid pentru un an, perioadă după care el va putea cere din nou să fie primit în partid, dacă își va îndrepta greșelile.

—●—

Succesul boxerilor romîni în Suedia

Boxerii romîni au început cu un frumos succes turneul pe care-l întreprind în Suedia. Joi seara, la Stockholm, în sala „Erikstallhale", peste 3000 de spectatori au urmărit cu interes evoluția pugiliștilor romîni care au întîlnit echipa „Djurgaarden" campioana Suediei. Echipa boxerilor din R.P.R. a lăsat o impresie execelentă, obținînd victoria cu scorul de 8—2.

O remarcabilă victorie a realizat tînărul Gh. Negrea, care a reușit să învingă la puncte pe Stig Sjolin, fost campion european la cat. mijlocie. Victorii categorice, înainte de limită, au obținut boxerii noștri în 4 întîlniri. Astfel, la cat. semiușoară G. Fiat a dispus prin KO în rep. I-a de H. Iohanssen, iar la cat. semimijlocie — N. Linca a terminat învingător în mai puțin de 3 minute în fața lui A. Larsson. La cat. mijlocie mică, P. Popescu a fost declarat învingător prin abandonul adversarului său Siegfried Bernard în mai puțin de 2 minute. La categoria grea, D. Ciobotaru a învins prin KO în rep. I-a pe Torner Ahmann. În cadrul categoriei muscă, M. Dobrescu a dispus la puncte de R. Johanssen, care de două ori a fost salvat de gong pentru a nu pierde prin KO. Celelalte victorii ale boxerilor romîni au fost aduse de C. Dumitrescu și Toma Constantin.

Boxerii romîni vor susține a doua întîlnire din cadrul turneului duminică în orașul Halmstadt.

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești.
Nr. 4 (325)

CUPRINDE:

ARTICOL DE FOND: Să preîntîmpinăm pericolul unui război atomic!

★ ★ ★ Rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. în 1954. — Comunicatul Direcției centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

★ ★ ★ Cea de a 50-a aniversare a primei revoluții ruse.

RUGGERO GRIECO: Criza agriculturii din Italia și lupta pentru o reformă agrară.

OSKAR NEUMANN: Jos mîinile de pe Partidul Comunist din Germania! — Despre procesul provocator de la Karlsruhe.

ERZSEBET ANDICS: Lupta poporului ungar pentru pace, pentru interzicerea armei atomice.

T. SAMBOR: O provocare grosolană a S.U.A. împotriva Republicii Populare Chineze.

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani

SPECTACOLE

SÎMBĂTĂ 29 IANUARIE 1955

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Dama de pică; Teatrul de Stat de Operetă: Culegătorii de stele; Național „I. L. Caragiale" (Studio): Mielul turbat (ora 15), Liceenii (ora 19,30); Național „I. L. Caragiale" (Comedia): O scrisoare pierdută (ora 15), Fata fără zestre (ora 19,30); Municipal: Dragoste în zori de zi; Tineretului: Libelula; Studioul actorului de film „C. Nottara": Cei ce caută fericirea; Armatei (Calea 13 Septembrie): Pîrjolul; Armatei (B-dul G-ral Magheru): Furtuni de primăvară; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Articolul 19; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Concert de muzică ușoară romînească (ora 20,15, în sala din Calea Victoriei nr. 174), Magazin de stat (ora 19,30, în sala din str. Alex. Popov nr. 23), Să cînte muzica (ora 20, în sala Teatrului C.C.S.); Circul de Stat: Primul spectacol; Teatrul „Țăndărică": Frații Liu (ora 16, în sala „Orfeu"), Băiatul și vîntul (ora 16) și Umor pe sfori (ora 20, în sala „Baruch Berea"); Ansamblul de păpuși al Teatrului Armatei: Capra cu trei iezi (ora 16, în sala „Modern" din B-dul 6 Martie nr. 2).

CINEMATOGRAFE: Patria: Fără acoperiș, Umor pe sfori (completare); I. C. Frimu, Înfrățirea între popoare: Jucătorul de rezervă; Republica, București: Desfășurarea. Și Ilie face sport; Tineretului: Secretul sîngelui; Elena Pavel: Castelul de cărți; Lumina: Chestiunea rusă; Victoria, Gh. Doja: Mascarada; Alex. Popov, Volga: Examen de maturitate, 8 Martie, Popular: Ordinul Anna; Vasile Roaită: Prieteni credincioși; Unirea: Scrisoarea cifrată; Cultural, M. Eminescu: Furtună pe Nipru; Constantin David: Asaltul fortului din munți; Alex. Sahia: De doi bani speranță; Flacăra: Misterul lacului din munți; T. Vladimirescu: Campionatul mondial de fotbal; Aurel Vlaicu: Un pichet în munți; Munca: Caut o nevastă; Arta: Nicholas Nickleby; Miorița: Mai tare ca noaptea; Moșilor: Circul Slavia; 23 August: Cei trei mușchetari; Donca Simo: Marile speranțe; Ilie Pintilie: Școala curajului; 8 Mai: Cîntec despre om; 1 Mai: Stele vesele; Libertății: Alarmă la circ; N. Bălcescu, Gh. Coșbuc: Fetele din piața Spaniei; Rahova: Antilopa de aur, Valsul pe gheață, Zmeul cel rău; Olga Bancic: Chibritul suedez, Turnul fecioarei; Boleslaw Bierut: Zilele miniei.

La cinematografele: Patria, Republica, București și I. C. Frimu rulează în completare jurnalul „Conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.08.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".